ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ● ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 ● ΤΗΛΕΦ. 613.859, 318.963 ● ΥΠΕΥΘ. ΥΛΗΣ: Θ. Κ. ΣΑΛΙΜΠΑΣ ΤΗΝΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΚΩΝ. ΠΑΝΟΥ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1 ● ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 280 374) ● ΠΕΜΠΤΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967 ●

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1966

Γενικές συνθῆκες ● Τὰ ἐπιτεύγματα ● Ἡ κατάσταση στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα ● Ἐκκρεμῆ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ ● Προοπτικές.

Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας οὐδεμία ἐσημειώθη θετικὴ πρόοδος εἰς τὸ Ἐθνικὸν θέμα τῆς Κύπρου. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἐκρηκτικὴ στασιμότης — πλείστους ὅσους κινδύνους ἐγκυμονοῦσα — ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν τῆς γείτονος Τουρκίας σαφῶς ὑποστηριζομένης ὑπὸ τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν φίλων καὶ συμμάχων κυβερνήσεων. Παρὰ ταῦτα, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ θέσις τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνισχύθη ἔτι περαιτέρω εἰς τρόπον ὥστε νὰ θεωρῆται ἔστω καὶ ἀπωτέρα, βεβαία ἡ ἐπίλυσις τοῦ θέματος συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους μας.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος συνεχίσθη μὲ ἀμείωτον ἔντασιν ἡ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1965 ἐκσπάσασα πολιτικὴ ἀναταραχὴ μὲ προδήλους δυσμενεῖς συνεπείας ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Χώρας καὶ τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ της. Εἰδικώτερον, ἐκ τῆς ὅλης περιπετείας ἐπλήγησαν αἱ ἐργαζόμεναι τάξεις λόγῳ τῆς ἐντόνου ἀνόδου τοῦ τιμαρίθμου διὰ τῆς ὁποίας ἀφαιρεῖται τμῆμα τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν ἀποδοχῶν των. Εὐτυχῶς περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἡ τρικυμία ἐκόπασεν αἰφνιδίως καὶ τὸ ταλανιζόμενον Ἑλληνικὸν σκάφος ἔλαβε τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἐκλογῶν αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐλπίζεται, θὰ δώσουν λύσιν γενικῶς παραδεκτὴν — ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐπάνοδον ὁμαλοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς προόδου.

Συμφώνως πρὸς τὴν λαϊκὴν παροιμίαν «ὁ λύκος στὴν ἀντάρα χαίρεται», ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸν κ. Φώτην Μακρῆν ἀντεργατικὴ κλίκα ἠδυνήθη νὰ ἀξιοποιήσῃ εἰς τὸ ἔπακρον τὸ ἐπικρατῆσαν, λόγῳ τῆς πολιτικῆς ἀναταραχῆς, εὐνοϊκὸν δι' αὐτὴν κλῖμα, διὰ νὰ καταλάβῃ καὶ μάλιστα «νομοτύπως» τὰς προτέρας καιρίας θέσεις της εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Συνδικαλισμόν, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶχεν ἐκβληθῆ κατόπιν σκληρῶν ἀγώνων τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου μας ἠγωνίσθησαν μετὰ πείσματος μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκπροσώπων τῶν ὑγιῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων διὰ νὰ ἀποτρέψουν τὴν καταστροφικήν, διὰ τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν, ἐξέλιξιν ταύτην, πλὴν ὅμως αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις τοῦ παρασκηνίου, προσωρινῶς τοὐλάχιστον, ὑπερίσχυσαν ἀφοῦ ἐχρησιμοποίησαν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέσον. Παρὰ ταῦτα ἡ ἑνότης τῶν ἀντιμακρικῶν ὀργανώσεων αἱ ὁποῖαι ἄλλωστε περιλαμβάνουν εἰς τοὺς κόλπους των τὸν κύριον ὄγκον τῶν συνδικαλισμένων ἐργατοϋπαλλήλων καθίσταται ὁσημέραι ἰσχυροτέρα καὶ ἀθορύβως δημιουργοῦνται αἱ προϋποθέσεις διὰ μίαν ἐπιβεβλημένην ἀντεπίθεσιν ἐναντίον τῶν ἐργατοκαπήλων. Καὶ ἡ ἀντεπίθεσις αὐτή, εἶναι δυνατόν, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, νὰ ἀποβῇ νικηφόρος καὶ νὰ θέσῃ ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως.

Περαιτέρω, ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις εἰς τὸν κλαδικόν μας τομέα δὲν ἐνεφάνισεν οὐσιώδεις ἀλλαγὰς κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος. Εἰδικώτερον, αἱ κρατήσασαι εἰς τὸ συγκρότημα Ἀνδρεάδη συνθῆκαι κατόπιν τῆς δημιουργίας τοῦ γνωστοῦ ἀντισυνδέσμου, εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν τὴν ἀχίλλειον πτέρναν τοῦ Τραπεζοϋπαλληλικοῦ συνδικαλισμοῦ, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ὄργανα τοῦ στυγνοῦ ἐργοδότου - καθηγητοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θέσουν ἐκποδὼν τὴν νόμιμον ἐκπροσώπησιν τῶν συναδέλφων τῆς Ἐμπορικῆς. Ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὴν ἀκόμη τὴν βασικὴν ἀδυναμίαν ἡ Ὁμοσπονδία μας ἠδυνήθη νὰ ἀποκρούσῃ καὶ κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος τὰς ἐπιθέσεις κατὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν μας ὀργανισμῶν καὶ τῆς αὐτοτελείας τῶν Τραπεζῶν ἀκόμη δὲ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν χορήγησιν τῶν γνωστῶν αὐξήσεων διὰ τῶν ὁποίων ὅμως δὲν ἐκαλύφθη, εἰ μὴ μερικῶς, τὸ ἀπὸ μακροῦ ἐπικρατοῦν χάσμα μεταξὺ τῶν κατὰ καιροὺς πραγματοποιουμένων βελτιώσεων τῶν ἀποδοχῶν μας καὶ τῆς παραλλήλου ἀθορύβου ἀλλὰ συνεχοῦς ἀνόδου τοῦ κόστους ζωῆς.

Εἰς ὅλους τοὺς διεξαχθέντας διὰ τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς ὑπὸ τοῦ κλαδικοῦ μας ὀργάνου ἀπεργιακοὺς καὶ λοιποὺς ἀγῶνας οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπῆρξαν πρωτοπόροι καὶ ἐβάστασαν, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ Ἱδρύματος, τὸ κύριον βάρος αὐτῶν. Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἐξέφρασε δι' αὐτὸ τὰς εὐχαριστίας της καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων τῶν τραπεζοϋπαλλήλων.

Πρὸς τούτοις σημαντικαὶ ὑπῆρξαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐξελίξεις. Ὡς γνωστὸν τὸ 1966 ἐπρόκειτο νὰ ἀποτελέσῃ ἔτος ἑορτῶν καὶ ποικίλων ἐκδηλώσεων τῆς Τραπέζης ἐξ ἀφορμῆς τῆς συμπληρώσεως 125 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της. Ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις τῆς τότε Διοικήσεως ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ὀρθή, ἀνεξαρτήτως τῶν δικαιολογημένων ἐπιφυλάξεων ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχετικοῦ προγράμματος. Σημειωτέον ὅτι ποικίλα αἴτια συνετέλεσαν εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ὁμοθύμου καὶ ἐνεργοῦ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Ἐξ ἄλλου, δεινὸν ὑπῆρξεν τὸ πλῆγμα τὸ ὁποῖον ἐδέχθη ὁ Σύλλογός μας διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου Γεωργίου Καραπάνου. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἐκλιπόντος εἶχε δεσπόσει ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ ἔτη εἰς τὸν Ἐθνοτραπεζικὸν συνδικαλιστικὸν στίβον καὶ ἀπετέλει ὑπολογίσιμον μονάδα τοῦ κλαδικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ γενικωτέρου ἐργατοϋπαλληλικοῦ κινήματος. Ἡ συμβολὴ τοῦ Γεωργίου Καραπάνου εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τῆς ΝΕΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ὑπῆρξε πρωταρχικῆς σημασίας, ἡ ἀκριβὴς ὅμως ἔκτασις ταύτης δὲν ἔχει εἰσέτι κατα-

(Συνέχεια στὴν 3η σελίδα)

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΞΙΩΝΕΙ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΑΜΕΣΗ ΛΥΣΗ
ΑΜΕΙΩΤΗ Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΙΑ

« Σ.Ο.Σ. Σκάφος Ἀκυβέρνητο ». Αὐτὸ τὸ σῆμα εἴχαμε ἐκπέμψει σὲ παλαιότερη Διοίκηση τῆς Τραπέζης ὅταν αὐτὴ «περὶ ἄλλα τυρβάζουσα» εἶχε ἐγκαταλείψει τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ στὴν τακτικὴ τῆς ἀναβολῆς καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἀλλὰ καὶ τὴν διοικητικὴ μηχανὴ τῆς Τραπέζης στὸ ἔλεος τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων. Ἡ ἀλλαγὴ τότε τῆς Διοικήσεως ἔφερε μιὰ τάξη καὶ ἀναμόρφωση στὰ θέματα τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὴν λειτουργία τῆς Τραπέζης διεφύλαξε ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ φροντίδα τοῦ Προσωπικοῦ της.

Ἐπιθυμία μας δὲν εἶναι νὰ ἐκπέμψουμε τὸ ἴδιο σῆμα καὶ στὴν παροῦσα Διοίκηση. Ἀλλὰ τὰ ὅσα συμβαίνουν στὴν Τράπεζα, σήμερα, τόσο στὰ θέματα τοῦ προσωπικοῦ, ὅσο καὶ στὰ γενικώτερα, μᾶς ὁδηγοῦν τὸ χέρι στὸ χειριστήριο.

Ἔχουν κενωθῆ θέσεις στελεχῶν τῆς Τραπέζης ἀπὸ τὶς ἀποχωρήσεις τῶν ἐξελθόντων καὶ μὲ τὴν δημιουργία νέων μονάδων. Οἱ μεταβολὲς γιὰ τὴν κάλυψη αὐτῶν τῶν θέσεων εἶναι ἀπαραίτητες. Ἔχει συκοφαντηθῆ ἡ Τράπεζα γιὰ ὑπερπληθώρα προσωπικοῦ καὶ συγχρόνως δὲν ὑπάρχει προσωπικὸ γιὰ νὰ συμπληρώσῃ κενὰ σὲ νευραλγικὲς ὑπηρεσίες. Ἀτυχεῖς τοποθετήσεις ἱκανῶν ἴσως στελεχῶν ἀλλὰ μὲ τρόπο καὶ σὲ θέσεις ποὺ πλήττονται ἀρχαιότερα καὶ ἐξ ἴσου ἄξια στελέχη, προκαλοῦν ἐξάρθρωση σὲ καίριες μονάδες τῆς Τραπέζης. Ἀποφάσεις λαμβάνονται καὶ δὲν ἐκτελοῦνται ἐνῶ διάφοροι πολιτικοὶ παράγοντες πού, μὲ τὴν σημερινὴ πτώση τῶν πολιτικῶν ἠθῶν, θεωροῦν καὶ τὴν Τράπεζα τσιφλίκι τους, τὴν πολιορκοῦν μὲ κάθε παράλογη ἀξίωση ὑπὲρ διαφόρων εὐνοουμένων τους. Καὶ τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ; Αὐτά, παρὰ τὴν Συλλογικὴ δραστηριοποίηση καὶ πίεση δέχονται ὅλη τὴν ὠμὴ συνέπεια τῆς διαρκοῦς ἀναβολῆς. Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ προβληθῆ, στὸ σημεῖο τοῦτο, τὸ δικαιολογητικὸ ὅτι ὁ κ. Διοικητής, ποὺ ἔχει τὸν τελευταῖο λόγο σ' αὐτὰ εἶναι ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Χώρας καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου δὲν εὐκαιρεῖ νὰ δώσῃ τὶς λύσεις. Γιατὶ καὶ πρὶν γίνῃ Πρωθυπουργὸς εἶχε συζητήσει μὲ τὴν Συλλογικὴ Ἡγεσία τὰ θέματα τοῦ Προσωπικοῦ καὶ μάλιστα τὰ βασικώτερα, ὅπως εἶναι ἡ συγχώνευση τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν καὶ τὰ εἶχε δεχθῆ, ὁπότε ἡ στοιχειώδης λογικὴ ὑπαγορεύει τὴν σκέψη, ὅτι, ἔπρεπε νὰ εἶχε ἀναθέσει σὲ ἀναπληρωτάς του ἢ στοὺς ἁρμοδίους εἰδικοὺς τὴν ἐργασία γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν θεμάτων στὴ λύση τους. Τὸ ἀντίθετο σημαίνει ἐγκατάλειψη, γιὰ νὰ κυλήσουν καὶ αὐτὰ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου. Ἀλλὰ καὶ ἡ διελκυστίνδα μεταξὺ Πρωθυπουργικοῦ Γραφείου καὶ Διοικήσεως τῆς Τραπέζης γιὰ τὰ ἀνακύπτοντα θέματα στὴν ἐξέλιξη τῆς καταστάσεως καὶ τά, τιθέμενα νέα, εἶναι ἀδικαιολόγητη, ἀφοῦ ἡ ἀναπλήρωση τοῦ ἀπόντος Διοικητοῦ εἶναι πλήρης καὶ ἀφοῦ τὸ ἴδιο δὲν συμβαίνει μὲ τὶς λοιπὲς ἐργασίες τῆς Τραπέζης (τὶς τρέχουσες φυσικά, ἂν ὄχι καὶ τὶς πιὸ σπουδαῖες ἀπὸ αὐτὲς) καὶ ἀφοῦ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ζητήματα ποὺ περιμένουν τὴν λύση τους δὲν εἶναι ἐξετάσιμα σὲ ὕψος Διοικητοῦ ἀκόμη δὲ περισσότερο, δὲν εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ ἀπόντος Διοικητοῦ. Ἀλλὰ χαρακτηριστικὸ τῆς μεταχειρίσεως τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι ἡ «ἐπ' ἀόριστον» ἐξέτασίς τους ἀπὸ τὸ Δικαστικὸ Τμῆμα τῆς Τραπέζης γιὰ ἐξεύρεση τῆς νομιμότητος. Καὶ σαφὴς ἀπάντηση στὶς περιπτώσεις αὐτές, ποὺ ἀφοροῦσαν εἰδικὰ κυρίως θέματα, ἐδόθη μόνον ὅταν αὐτὰ ἐκρίθησαν ἀπορριπτέα.

Ὅλα αὐτὰ καὶ ἐπειδὴ ὅλα τὰ ὑπεύθυνα στελέχη τῆς Τραπέζης, ἡγετικὰ καὶ ἀνώτερα, εἶναι ἱκανώτατα στὸ νὰ χειρίζωνται τὶς ὑποθέσεις της, ὁδηγοῦν στὸ βέβαιο συμπέρασμα, ὅτι κάποια θέληση ὑπάρχει ποὺ ἀφίνει τὰ ζητήματα ἀνεξέταστα καὶ σὲ ἐκκρεμότητα. Ἡ στρατηγικὴ ὅμως αὐτὴ εἶναι ἀπαράδεκτη ἀπὸ τὸ Προσωπικὸ τῆς Τραπέζης καὶ τὶς Ὀργανώσεις του. Τὸ ὑποτιμᾶ καὶ τὸ κατεξευτελίζει. Τὸ Προσωπικὸ ποὺ στὴν σημερινὴ ἰδιόμορφη περίοδο ποὺ διέρχεται ἡ Τράπεζα δίνει, μὲ τὴν φιλοτιμία του, τὴν φιλοπονία του, τὴν συναίσθηση τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἀποστολῆς του, ἄλλη μία μάχη γιὰ νὰ βγῇ ἡ Τράπεζα ἄτρωτη ἀπὸ κάθε ἐπιβουλή, ἀξιώνει τὴν μεταχείριση ποὺ τοῦ ἁρμόζει.

⁂

Παρὰ τὴν δυσχερῆ κατάσταση ποὺ προκαλεῖ ἡ ἀρνητικὴ ἀπὸ πλευρᾶς Τραπέζης ἀντιμετώπιση τῶν ζητημάτων ποὺ ἔχουν ὑποβληθῆ καὶ ἐκκρεμοῦν, ἡ Συλλογικὴ Ἡγεσία ἀναπτύσσει τὴν δραστηριότητα ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ κατάσταση αὐτή, μετέρχεται καὶ προετοιμάζει τὰ μέσα ποὺ θὰ χρησιμοποιήσῃ ἀμεσώτατα στὸν χειρισμὸν τῶν ζητημάτων τῶν συναδέλφων. Ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα εἶναι ἡ εὐρεῖα χρήση τοῦ δικαστικοῦ μέσου. Ἔχει διαπιστωθῆ, ὅτι οἱ περισσότερες ἀρνήσεις ἐπιλύσεως ζητημάτων ἀλλὰ καὶ ἡ φαλκιδευμένη ἐφαρμογὴ ἐκείνων ποὺ ἔχουν λυθῆ, δὲν στηρίζονται σὲ νόμιμη βάση ἀλλὰ στὴν ἀρχὴ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῆς πεποίθησης, ὅτι ὁ «ὑπάλληλος φοβᾶται νὰ φέρῃ τὴν Τράπεζα στὸ Δικαστήριο». Ἀρχὴ ποὺ ὡρισμένοι σκυταλοδρόμοι τοῦ παρελθόντος ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν μέσα στὴν Διεύθυνση Προσωπικοῦ. Ἀλλὰ τὸ τέρμα της πιὰ εἶναι «ἐν ὄψει». Κάθε σύμβουλος τοῦ Συλλόγου καὶ κάθε συνδικαλιστικὸ στέλεχος ποὺ καλύπτει μιὰ ἀδικουμένη περίπτωση θὰ προσφέρεται στὴν Συλλογικὴ τούτη προσπάθεια, ὥστε νὰ δημιουργηθῆ «δεδικασμένον» καὶ νὰ στηλιτευθῆ ἡ παρανομία πρὸς πᾶσα κατεύθυνση.

(Συνέχεια στὴν 3η σελίδα)

ΑΙ ΒΑΣΙΚΩΤΕΡΑΙ ΕΠΙΤΕΥΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΤΙΑΣ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Προωθηθέντες λόγῳ ἄρσεως προσωρινότητος (διορισθέντες πρὸ τοῦ 1953)	***περίπου***	**500**
Ὡς ἄνω (διορισθέντες μετὰ τὸ 1953)	**»**	**800**
Προωθηθέντες πτυχιοῦχοι Ἀνωτ. Σχολῶν	**»**	**400**
Προωθηθέντες νεοπολεμισταὶ Ν. 751 καὶ 1836	**»**	**800**
Προωθηθέντες ταμιακοὶ ἐκ μετατάξεως	**»**	**140**
Μερικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ Ὀργανισμοῦ μὲ ἀποτέλεσμα τὴν οἰκονομικὴν προώθησιν ὑπαλλήλων ἀνερχομένων περίπου εἰς		**2.000**

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Χρονικὴ ἀξιοποίηση τῆς ἐξελίξεώς τους

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, 23ην Φεβρουαρίου ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας Λέσχην τοῦ Συλλόγου μας συγκέντρωσις τῶν νέων συναδέλφων τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, καθὼς καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.

Κατ' αὐτὴν ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τοὺς νέους ὑπαλλήλους τόσον τοῦ Κέντρου, ὅσον καὶ τῶν ἐπαρχιῶν προεβλήθη δὲ ὑφ' ὅλων τῶν παραστάντων πρῶτον καὶ ἐπιτακτικὸν αἴτημα ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν κατωτέρων βαθμῶν καθ' ὅσον οὗτοι σήμερον δὲν δύναται ν' ἀντεπεξέλθουν καὶ εἰς τὰς πλέον στοιχειώδεις ἀνάγκας των, λόγῳ τοῦ συνεχῶς ἀνερχομένου τιμαρίθμου καὶ τῶν ἀπαραδέκτων σημερινῶν ἀποδοχῶν των.

Σχετικῶς ἀνεφέρθη κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ὅτι διὰ προσωπικῆς παρεμβάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε.Τ.Ε. κ. Παρακσευοπούλου ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐπετεύχθη ἡ αὔξησις τῶν κατωτάτων ὁρίων τῶν ἀνειδικεύτων ἐργατῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ μαθητευομένων. Οὕτω ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1967 οἱ ἀνειδίκευτοι ἐργάται θὰ λαμβάνουν ἡμερομίσθιαν 90 δρχ., πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἡ μηνιαία ἀμοιβή των (26Χ90) θὰ ἀνέρχεται εἰς 2.340 ἔναντι 2.576 δρχ. τοῦ Δοκίμου καὶ 2.967 δρχ. τοῦ Ὑπολ. Β΄.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο μνεία παλαιοτέρας εἰσηγήσεως τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου Γεωργίου Καραπάνου δημοσιευθεῖσας εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν τῆς 25)8)65 κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ἐζήτει ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τὴν καλλιτέραν, ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, χρονικὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐξελίξεως τῶν ὑπαλλήλων μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ Β΄ διὰ τῆς χορηγήσεως καὶ ἑτέρας προσαυξήσεως ἐκ 10% μετὰ τὴν πάροδον διετίας ἀπὸ τὴν χορηγουμένην βάσει τῶν ἰσχυόντων σήμερον.

Εἰδικώτερον κατὰ τὴν προαναφερθεῖσαν συγκέντρωσιν οἱ νέοι ὑπάλληλοι ἐζήτησαν:

α) Τὴν χορήγησιν ἑτέρας προσαυξήσεως ἐκ 10% ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἐπιδομάτων ἕως καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ Β΄ κατὰ τὰ προαναφερθέντα.

β) Χορήγησιν 12ημέρου ἀδείας εἰς τοὺς σπουδάζοντας πέραν τῆς κανονικῆς τοιαύτης (ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα ἐχορήγησεν ἤδη ἓν 8ήμερον εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς φοιτῶντας εἰς σχολὰς ὑπαλλήλους της).

γ) Ἄμεσον αὔξησιν τοῦ ἐπιδόματος ἑστιάσεως εἰς τοὺς μικροὺς βαθμοὺς ἕως καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Λογιστοῦ Β΄.

δ) Δικαίαν ρύθμισιν τοῦ ἐπιδόματος στεγάσεως διὰ τοὺς νέους ὑπαλλήλους τοὺς ὑπηρετοῦντας μακρὰν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των.

ε) Μονιμοποίησιν τῶν ἀποτυχόντων εἰς ἓν μάθημα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐπαναεξετασθοῦν κατὰ τὸν πρῶτον προαγωγικὸν διαγωνισμὸν (ὑπολ. Β΄ πρὸς Α΄).

στ) Ἄρσιν τῆς προσωρινότητος, τοὐλάχιστον ἑνὸς ἑξαμήνου, εἰς τοὺς ἄνευ διαγωνισμοῦ προσληφθέντας.

ζ) Νὰ καταβληθοῦν τὰ ἀναδρομικὰ τὰ ὁποῖα ἀδίκως παρεκρατήθησαν εἰς ὡρισμένην σειρὰν πρὸ διετίας μονιμοποιηθέντων συναδέλφων.

Ἁρμόδιος ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου ἐδήλωσεν εἰς τὴν ἐπισκεφθεῖσαν αὐτὸν ἐπιτροπὴν τῶν νέων συναδέλφων, μετὰ τὴν συγκέντρωσιν, ὅτι ἡ ἐκπροσώπησις προέβαλεν ἤδη τὰ πλεῖστα τῶν προαναφερθέντων αἰτημάτων, υἱοθετεῖ δὲ πλήρως καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ἅτινα θεωρεῖ μετριοπαθῆ, λογικὰ καὶ ἐπιτεύξιμα, θὰ καταβάλῃ δὲ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπίλυσίν των.

Κατὰ τὴν συγκέντρωση τῶν νέων συναδέλφων τὴν 23ην Φεβρουαρίου ἀπεφασίσθη ὑπ' αὐτῶν ὅπως συμβολικῶς κατατεθοῦν εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου προέδρου τοῦ Συλλόγου, Γεωργίου Καραπάνου, δρχ. 300 εἰς σχετικὸν λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης μας, διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν θυμάτων τοῦ ναυαγίου τοῦ ὀχηματαγωγοῦ «ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ».

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ 40

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟ

Ἀξιέπαινη ἡ πρωτοβουλία τῆς Ὁμοσπονδίας μας νὰ καλέσῃ σὲ συνεργασία τὶς λοιπὲς Ὁμοσπονδίες καὶ Ἐργατικὰ Κέντρα, ποὺ κινοῦνται σ' ὁλόκληρο τὸν ἀντι - Μακρικὸ χῶρο. Καὶ αὐτὸ ἦταν ἀπόλυτη ἀνάγκη. Γιατὶ ἡ ψευδὴς εἰκόνα, ὅτι ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὰ προϊόντα τῶν νόθων συνεδρίων τοῦ περασμένου καλοκαιριοῦ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀληθοφανής.

Οἱ Ὀργανώσεις ποὺ μὲ κάθε τρόπο δὲν ἔχουν καμμία, καὶ κυρίως ἠθική, σχέση μὲ τὴν ψευδο - ἡγεσία τῆς ὁδοῦ Πατησίων 39, εἴτε διότι δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένες, εἴτε διότι εἶναι διαγεγραμμένες, εἴτε διότι ἂν καὶ ὀργανωμένες στὴν δύναμη τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., κρίνουν ἀπαράδεκτη τὴν ἡγεσία της καὶ τὰ μέσα ποὺ τὴν ἀνέδειξαν, πρέπει ὠργανωμένα νὰ συνεννοηθοῦν νὰ παρουσιάσουν ἕνα συγκροτημένο σύνολο καὶ νὰ ἐκδηλώνουν τὴν θέλησή τους ἐπάνω στὰ ἐργατοϋπαλληλικὰ προβλήματα. Καὶ θὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ θέληση τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως. 40 Ὁμοσπονδίες καὶ Ἐργατικὰ Κέντρα, μὲ συνολικὴ δύναμη Ἐργαζομένων περὶ τὶς 700 χιλ., κλάδοι ἀπὸ τοὺς πιὸ μαζικοὺς καὶ δυναμικοὺς (Ἠλεκτρισμοῦ, Κοινῆς Ὠφελείας, Τραπεζοϋπαλλήλων, Τσιμεντοβιομηχανίας, ἐργαζομένων εἰς τὰ πετρέλαια, Οἰκοδόμων, Μεταφορᾶς, Τύπου, Ἀεροπορικῶν Συγκοινωνιῶν, Θεάματος - Ἀκροάματος, Μετάλλου, Χημικῆς Βιομηχανίας, Ἀρτεργατῶν, Μυλεργατῶν, Ἐμποροϋπαλλήλων, Ο.Τ.Ε., Καπνοβιομηχανίας κ.λ.π.). Καὶ ἂν ὑπῆρχε ἐλευθερία εἰς τοὺς ἐργαζομένους, γιὰ νὰ ὀργανωθοῦν ὅλοι καὶ νὰ ἐκλέξουν ἐκείνους ποὺ πραγματικὰ θέλουν, ἰδίως στὴν Ἐπαρχία, ἡ σημερινὴ ψευδοηγεσία θὰ ἦταν ἕνας ἐφιάλτης τοῦ παρελθόντος.

Κατώτατα ὅρια ἀμοιβῆς ἐργασίας καὶ κατάπαυση τῶν διώξεων συνδικαλιστῶν ὡς καὶ τῆς προσπάθειας δημιουργίας κλίματος φοβίας εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἦταν οἱ πρῶτοι στόχοι τῆς κινήσεως.

Κάθε Ὀργάνωση ἀπὸ τὶς συνεργαζόμενες εἶχε θέσει τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας ἀπὸ τότε ποὺ οἱ ἀνατιμήσεις ἐξανεμίζουν κάθε τελευταία μισθολογικὴ βελτίωση. Δηλ. ἀπὸ τὸ περασμένο καλοκαίρι καὶ ἀρχὲς φθινοπώρου. Ἡ «ἡγεσία» τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἔναρξη τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἔπρεπε κάτι νὰ κάνῃ. Κάτι νὰ δείξῃ. Κάποιοι νὰ τὴν ὑποστηρίξουν. Νὰ «θεμελιώσῃ» καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν θέση της. Νὰ πάρῃ κάποιο κῦρος. Πρὶν ἀπ' τὶς Ἀπόκρηες ἐγέμισε χαρτοπόλεμο τοὺς δρόμους, μὲ μύδρους κατὰ τῆς ἐργοδοσίας (ΣΙΚ) καὶ ἀπείλησε «ταξικούς»(!) ἀγῶνες. Κατακεραύ-

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀναδρομὴ καὶ μέλλον

Τοῦ συναδ. ΣΤΥΛ. Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Εἰς τὸ Στατιστικὸν Δελτίον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀναφέρεται ὅτι ἡ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας μας μεσῳ τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν ἀνῆλθεν, κατὰ τὸ Α΄ ἑξάμηνον τοῦ 1966, εἰς Δρχ. 28.664,1 ἑκατομ., ἐκ τούτων δὲ Δρχ. 26.377,0 ἑκατομ., ἤτοι ποσοστὸν 92,02%, ἐκαλύφθη ἐξ ἰδίων διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν. Σημειωτέον ὅτι τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τῶν ἰδίων διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν προέρχεται ἐκ τῶν παρ' αὐταῖς καταθέσεων.

Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ ὁμιλοῦν μόνοι των καὶ δὲν ἔχουν τὴν ἀνάγκην συνηγορίας διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἡ μεγάλη ἐπίδρασις τῶν καταθέσεων ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε ἐφημίζετο διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν κεφαλαίων της.

Διὰ νὰ φθάσουν ὅμως αἱ καταθέσεις εἰς τὸ σημεῖον νὰ καλύπτουν τὸ 92,02% τῶν χρηματοδοτήσεων, διῃλθον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν ἐκ διαφόρων φάσεων.

Ἡ πρώτη φάσις καλύπτει τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως (Ὀκώβριος 1944) μέχρι τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1956. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα ὄχι μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ ἐξελίξεως τῶν καταθέσεων, ἀλλὰ οὐδὲ περὶ ὑπάρξεως κἂν τοιούτων.

Οἱ λόγοι εἶναι γνωστοί:

Κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ 1944 ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ 6΄ παγκοσμίου πολέμου καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς μὲ τελείως κατεστραμμένην τὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ βαρέως τραυματισμένην τὴν πίστιν πρὸς τὰς Τραπέζας. Ἀκολουθεῖ τὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944, ὁ ἀνταρτοπόλεμος, ὁ ὁποῖος διετηρήθη μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1949. Ἐν συνεχείᾳ παρατείνεται ἡ ἀναστολὴ τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος λόγῳ κυβερνητικῆς ἀσταθείας, τῆς ἐκρήξεως τοῦ Κορεατικοῦ πολέμου καὶ τῆς περικοπῆς τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας. Συνέπεια τῶν ἀνωτέρω ὑπῆρξεν ἡ αὔξησις τῆς ἀνεργίας καὶ μείωσις ἐκ παραλλήλου τοῦ εἰσοδήματος μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Ἐπλήγη δηλαδὴ ἡ μεγάλη πηγὴ τῆς ἀποταμιεύσεως, ὁ λαός. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀνίσου κατανομῆς τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐπωφεληθέντες ἐστρέφοντο πρὸς τὴν χρυσῆν λίραν.

Ἡ χρυσὴ λίρα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπετέλεσεν τὴν ἀφανῆ εἰς χρυσὸν ἀποταμίευσιν.

Κατὰ παλαιὰς ἀνεπισήμους ἐρεύνας, αἱ εἰς χεῖρας ἀποταμιευτῶν εὑρισκόμεναι χρυσαῖ λίραι ἀνήρχοντο εἰς 15.000.000 τεμάχια καὶ ἄνω, δηλαδὴ 5 δισεκατομμ. δραχμάς. Ἡ χρυσὴ λίρα ὑπῆρξεν ἀνεπίσημος ρυθμιστὴς τῶν τιμῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῶν συνεχῶν ὑποτιμήσεων τῆς δραχμῆς ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς μονίμου ταμειακῆς ἀνεπαρκείας τῶν Τραπεζῶν, αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς νομίμους (βάσει ἀποφάσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς) περιπτώσεις χρηματοδοτήσεων.

Διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, τόσον οἱ βιομήχανοι ὅσον καὶ οἱ ἔμποροι κατέφυγον εἰς τὸν ἐξωτραπεζικὸν δανεισμὸν εἰς χρυσᾶς λίρας καὶ μὲ ἐπιτόκιον λίαν ἐπαχθές. Βεβαίως, τὸ ποσοστὸν ἀπωλείας τῶν ὑψηλοτόκων αὐτῶν δανείων εἰς χρυσᾶς λίρας ὑπερέβαινεν τὸ 25%. Εἰς 7 - 8 ἑκατομμ. χρυσῶν λιρῶν ἔχει ὑπολογισθῇ τὸ ὕψος τῶν ἐξωτραπεζικῶν δανείων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Κίνητρον, πάντοτε τὸ ὑψηλὸν ἐπιτόκιον.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω λόγους δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν τὴν τοσαύτην καθυστέρησιν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν καταθέσεων ἐν Ἑλλάδι.

Θὰ ἦτο ὅμως παράλειψις νὰ μὴν ἀνφέρωμεν ἐνταῦθα καὶ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν προγράμματος ὅλων τῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν τῆς χώρας, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καταθέσεων.

Πολλαὶ χῶραι τῆς Εὐρώπης (Γερμανία, Ἰταλία, Αὐστρία), αἱ ὁποῖαι ἐοοκιμάσθησαν σκληρῶς ἀπὸ τὰς καταστροφὰς τοῦ πολέμου, ὑποστάσαι καὶ αὗται τέλειον ἐξευτελισμὸν τοῦ νομίσματος, κατώρθωσαν, μὲ τὴν ἐφαρμογὴν διαφόρων προγραμμάτων, μὲ τὴν προπαγάνδαν ἀλλὰ κυρίως μὲ τὴν κρατικὴν συμπαράστασιν, νὰ ἀναπτύξουν σταθερῶς τὰς καταθέσεις των.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν μὴ τί ἄλλο, ἡ προσπάθεια θὰ ἔπρεπε νὰ στραφῇ εἰς τὴν προσέλκυσιν τῶν εἰς χρυσὸν ἀποθησαυριστῶν, διότι σὺν τῷ χρόνῳ, ἡ ἰδιάζουσα αὐτὴ ἐπένδυσις τῶν οἰκονομιῶν τῶν Ἑλλήνων εἶχεν ἐπεκταθῇ εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συσσώρευσιν ἀρκετῶν ἑκατομμυρίων χρυσῶν λιρῶν εἰς χεῖρας των.

Ἀναμόρφωσις τῶν ἐπιτοκίων. Φθάνομεν εἰς τὸ ἔτος 1956, δηλαδὴ δώδεκα ὁλόκληρα ἔτη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας καὶ ἡ καχεξία τῆς ἀποταμιεύσεως ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται.

Τὸ γενικὸν σύνολον τῶν καταθέσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπέζας καὶ τοὺς εἰδικοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1955 ἀνήρχετο εἰς 4.069,2 ἑκατ., ἐνῶ τὸ γενικὸν σύνολον τῶν καταθέσεων κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1939 ἀνήρχετο εἰς 24.164 ἑκατ. Αἱ προπολεμικαὶ δηλαδὴ καταθέσεις, ἦσαν ἐξαπλασίως ἀνώτεραι τῶν μεταπολεμικῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δεικνύει πόσον δρόμον ἔπρεπε νὰ διανύσουν ἀκόμη διὰ νὰ φθάσουν τὴν προπολεμικὴν ἀποταμίευσιν.

Οἱ ἁρμόδιοι οἰκονομικοὶ κύκλοι τῆς Χώρας, οἱ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν εὐθύνην διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως, ἀπεφάσισαν νὰ μελετήσουν σοβαρώτερον τὸ θέμα τῆς ἐξευρέσεως κεφαλαίων, τῶν ὁποίων εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡ οἰκονομία μας.

Τὸ κόστος τοῦ δανειζομένου χρήματος ἐξηκολούθει νὰ εἶναι πολὺ ἀκριβόν, ἡ κυριωτέρα δὲ πηγὴ ἐξευρέσεώς του, ἡ «μαύρη ἀγορά», διότι ἡ μέσῳ τῶν Τραπεζῶν δανειοδότησις ἦτο ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀναγεννωμένης οἰκονομίας μας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐμφανιζομένη σταθερότης (Κυβερνητικὴ - Νομισματικὴ) ἐνίσχυεν τὴν ἰδέαν τῆς προσελκύσεως καταθέσεων.

Τὸ σοβαρώτερον κίνητρον διὰ νὰ βγῇ ἡ χρυσὴ λίρα ἀπὸ τὸ «μπαοῦλο» ἢ νὰ λυθῇ τὸ «κομπόδεμα» καὶ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν ἦτο τὸ ὑψηλὸν ἐπιτόκιον μαζὶ μὲ τὸ αἴσθημα τῆς σιγουριᾶς τοῦ καταθέτου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν χρημάτων του.

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ λοιπόν, κατὰ τὴν συνεδρίαν της τῆς 2ας Μαΐου 1956 (Ἀπόφασις 966)2.5.56), ἀπεφάσισε τὸν καθορισμὸν νέων ἐπιτοκίων διὰ τὰς καταθέσεις ὡς κατωτέρω.

1) Διὰ τὰς καταθέσεις Ταμιευτηρίου καὶ μέχρι ποσοῦ δρχ. 200.000 ἐπιτόκιον 10% ἐτησίως, 2) διὰ τὰς καταθέσεις Ὄψεως ἑταιριῶν καὶ ἰδιωτῶν, ἀσχέτως ποσοῦ, ἐπιτόκιον 7% ἐτησίως καὶ 3) διὰ τὰς καταθέσεις ἐπὶ Προθεσμίᾳ ἀπὸ ἓξ μῆνας καὶ ἄνω ἐπιτόκιον 10% ἐτησίως.

Δὲν γνωρίζομεν τὸ σκεπτικὸν τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ἀποτελέσματα ὅμως ὑπῆρξαν ἐκπληκτικά, ἡ δὲ ἀπόφασις αὕτη ἀδιστάκτως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπετέλεσεν σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν καταθέσεων τῆς Χώρας. Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους μόνον ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς της, εἰς τὸ γενικὸν σύνολον τῶν καταθέσεων τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως ἀνῆλθεν εἰς 70,6%.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Στὸ προηγούμενο φύλλο μας ἀνεγράφη ἐκ παραδρομῆς ὅτι στὴν γιορτὴ τῆς βασιλόπιττας τοῦ Συλλόγου μας μίλησε ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης μας κ. Δ. Καλαμαριώτης ἐνῶ στὴν πραγματικότητα μίλησε ὁ Διοικῶν Ὑποδιοικητὴς κ. Νικ. Γαζῆς. Γιὰ τὴν ἀβλεψία μας αὐτὴ ζητᾶμε συγγνώμη τόσο ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ὑποδιοικητάς.

CONTINENTAL COLLEGE HASTINGS

CONTINENTAL COLLEGE

(Hastings) Co, Ltd. SUSSEX ENGLAND

Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Βρεταννικοῦ Ὑπουργείου Παιδείας

ΔΕΚΤΟΙ Σπουδασταὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, καὶ τὴν περίοδον τῶν θερινῶν διακοπῶν.

ΣΠΟΥΔΑΙ δι' ἐξετάσεις τῶν Πανεπισημίων Λονδίνου, Κέϊμπριτζ, καὶ τῶν Πολυτεχνικῶν Σχολῶν.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ α) Γενικῆς Κολλεγιακῆς Ἐκπαιδεύσεως (συνήθους καὶ προκεχωρημένου ἐπιπέδου)

β) Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα.

γ) Οἰκονομικῶν – Ἐμπορικῶν σπουδῶν, Λογιστικῆς, Στενογραφίας καὶ Δακτυλογραφίας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ – ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ε.Τ Ε. καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Κολλεγίου, τηλ. 875.603.

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐκδρομαὶ μηνὸς Μαρτίου

ΔΕΛΦΟΙ - ΟΣΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ

Κυριακὴ 5)3: Ἀναχώρ. 8 π.μ. διὰ Λεβάδειαν. Μικρὴ στάσις. Συνέχεια διὰ Ἀράχωβαν, Δελφούς. Ἐπίσκεψις τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ Μουσείου. Φαγητόν, τὸ ἀπόγευμα μετάβασις εἰς Ὅσιον Λουκᾶν μὲ τὰ θαυμάσια ψηφιδωτά. Ἀναχώρ. δι' Ἀθήνας 5.30 μ.μ.

Ἔξοδα: Μέλη δρχ. 50, τρίτοι δρχ. 65.

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ (11, 12 καὶ 13—3)

ΚΑΜΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ - ΥΠΑΤΗ - ΜΟΝΗ ΑΓΑΘΩΝΟΣ - ΑΡΚΙΤΣΑ - ΠΕΥΚΙ.

Σάββατον 11)3: Ἀναχώρ. 14.30΄ διὰ Καμ. Βούρλα. Τακτοποίησις εἰς τὸ πολυτελὲς Ξενοδοχεῖον ΡΑΔΙΟΝ. Τὸ βράδυ ἀποκρηάτικος χορὸς εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Γαλήνη.

Κυριακὴ 12)3: Ἐκδρομὴ εἰς Ὑπάτην - Μονὴν Ἀγάθωνος. Ἐπιστροφὴ εἰς Καμμ. Βούρλα.

Δευτέρα 13)3: Κούλουμα στὴν θαυμάσια παραθαλάσσια τοποθεσία τῆς Αἰδηψοῦ ΠΕΥΚΙ. Τὸ ἀπόγευμα ἐπιστροφὴ μὲ τὸ Φέρυ Μπὼτ εἰς Ἀρκίτσαν καὶ διὰ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ εἰς Ἀθήνας.

Ἔξοδα: Μέλη δρχ. 280, τρίτοι δρχ. 325.

ΑΙΓΙΟΝ - ΡΙΟ - ΑΝΤΙΡΙΟΝ - ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ.

Διήμερος 18 καὶ 19)3: Ἀναχώρ. 14.30΄ διὰ Ναύπακτον, μὲ ἐνδιαμέσους στάσεις, τακτοποίησις εἰς Ξενοδοχεῖον. Τὴν ἐπομένην ἐπίσκεψις τῶν διαφόρων τοποθεσιῶν τῆς ἱστορικῆς Ναυπάκτου. Ἀναχώρ. τὸ ἀπόγευμα δι' Ἀθήνας μὲ ἐνδιαμέσους στάσεις.

Ἔξοδα: Μέλη δρχ. 130, τρίτοι δρχ. 160.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΝΑΟΥΣΑ - ΕΔΕΣΣΑ.

Τριήμερος 24, 25 καὶ 26)3: Παρασκευὴ ἀναχώρ. 14.30΄ διὰ Θεσσαλονίκην. Τακτοποίησις εἰς τὸ πολυτελὲς Ξενοδοχεῖον ΑΙΓΑΙΟΝ. Σάββατον ἀναχώρ. διὰ Ἔδεσσαν, ἐπίσκεψις τοῦ μοναδικοῦ τοπίου μὲ τοὺς θαυμάσιους καταρράκτες. Γεῦμα, τὸ ἀπόγευμα μετάβασις εἰς ΝΑΟΥΣΑΝ ὅπου θὰ λάβῃ χώραν ὁ πανηγυρικὸς ἑορτασμὸς τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς ποὺ ὀργανώνει κάθε χρόνο ἡ Ὁμοσπονδία Ἐκδρομικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος. Κυριακὴ ἀναχώρ. δι' Ἀθήνας. Συμμετοχὴ ΜΟΝΟΝ ΜΕΛΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Ε.Τ. δρχ. 295.

Πληροφορίαι - Δηλώσεις: Κον Ἀθαν. Ραγάζον, Κεντρικὸν Κατάστημα - Τηλ. 339.

ΜΙΚΡΟΣ ΓΥΡΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ (μὲ πολυτελὲς Πούλμαν)

ΒΙΕΝΝΗ - ΜΟΝΑΧΟΝ - ΖΥΡΙΧΗ - ΜΙΛΑΝΟΝ - ΒΕΝΕΤΙΑ

Ἀπὸ 25)4 ἕως 12)5)67: Συμμετοχὴ (Διανυκτερεύσεις, Πρωϊνὰ Πορθμεῖα, εἴσοδος καὶ ποτὸν εἰς νυκτερινὸν κέντρον τῆς Βιέννης, ξεναγήσεις καὶ Πούλμαν).

Ἡ ἐκδρομὴ πραγματοποιεῖται μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ Γραφείου Ταξιδίων «Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ» ὁδ. Τζώρτζ ἀρ. 6. - Πλατ. Κάνιγγος - τηλέφ. 626.058.

Ἔξοδα: Μέλη δρχ. 4.500 τρίτοι δρχ. 4.700.

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΕΤΗΣΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 5 καὶ 17 τοῦ καταστατικοῦ καλοῦνται τὰ Μέλη τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ εἰς ἐτησίαν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, γενησομένην τὴν 9ην Μαρτίου ε.ε. ἡμέραν ΠΕΜΠΤΗΝ καὶ ὥραν 18,00 ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἰνστιτούτου Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Τραπέζης (ὁδ. Αἰόλου 86 - 4ος ὄροφος).

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

1. Ἔκθεσις πεπραγμένων διὰ τὰ ἔτη 1965 καὶ 1966.
2. Ἔκθεσις Ἀπολογισμοῦ διαρρεύσαντος ἔτους 1966.
3. Ἔκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως 1965 - 1966 καὶ ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
4. Ἀρχαιρεσίαι.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θέλει συνέλθη εἰς δευτέραν Συνεδρίασιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν καὶ δὴ τὴν ΠΕΜΠΤΗΝ 16ην Μαρτίου 1967 καὶ ὥραν 18.00 εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὁπότε ὁσαδήποτε Μέλη καὶ ἂν παρίστανται ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ.-

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 1967

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

"ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ,,

ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Ο.Ε.

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 9 (ἰσόγειον)

Ἐναντι ἑστιατορίου «Παλλάδιον»

ΤΗΛ. 623.286

ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

- **Στὴν παραλιακὴ Λεωφόρο Σουνίου.** Δίπλα στὸν οἰκισμὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.
- Εἶναι κομμάτια ἀπὸ τοὺς πρώην ἀνθόκηπους Ἀφῶν Φλεριανοῦ. Μὲ θαυμασία θέα πρὸς τὴν Θάλασσα.
- Μὲ ἄφθονο τρεχούμενο νερό. Στὸ κάθε οἰκόπεδο ὑπάρχει ἕτοιμη ὑδραυλικὴ ἐγκατάστασι. Ἔτσι, **κάθε οἰκόπεδο ἔχει καὶ ἀπὸ μιὰ δική του βρύση,** ἀπὸ τώρα.
- Μὲ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. **Μπροστὰ ἀπὸ κάθε οἰκόπεδο περνᾶ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Κάθε οἰκόπεδο μπορεῖ νὰ ἠλεκτροφωτισθῇ, ἀπὸ τώρα.**
- Συρματοπλεγμένα.
- Πάνω σὲ **ἠλεκτροφωτισμένους,** φαρδεῖς ἴσιους δρόμους.
- Μὲ τίτλους ποὺ στηρίζονται σὲ **Κρατικὰ παραχωρητήρια.**
- **Μὲ μεγάλες εὐκολίες πληρωμῆς.**

ΩΡΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ: Κάθε Κυριακὴν ὥρα 9.30 π.μ. Κάθε Τετάρτην ὥρα 3.30 μ.μ.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Γ. ΓΚΟΝΗ

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ βιβλίο τοῦ συναδ. Γιώργου Γκόνη «ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ». Τὸ βιβλίο αὐτὸ προσφέρει στὸν ἀναγνώστη πολύτιμη βοήθεια κατατοπίζοντάς τον μὲ κάθε λεπτομέρεια — ἀλλὰ καὶ συντομία — πάνω στὴν ὅλη διαδικασία ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Τὸ συνιστοῦμε ἀνεπιφύλακτα σὲ ὅλους τοὺς συναδέλφους καὶ ἰδιαίτερα στοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους. Πωλεῖται στὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ στὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου (εἰδικὴ τιμὴ γιὰ τοὺς συναδέλφους δρχ. 80).

ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ συναδ. ΔΗΜ. ΛΙΑΤΣΟΥ «ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΣ»

Ἀνάμεσα στοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐργάζονται στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ποὺ διακρίνονται στὰ Γράμματα, συγκαταλέγεται καὶ ὁ συνάδελφος Δημήτρης Λιάτσος, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ στὸ Κατάστημα Πειραιῶς.

Ὁ ἐν λόγῳ συνάδελφος εἶναι μέλος τῆς Ἑταιρίας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν ἀπὸ τὸ 1962 καὶ ἔχει ἐκδόσει πέντε βιβλία. (Διηγήματα καὶ μελέτες).

Ἡ σπουδαιότερη ὅμως συγγραφικὴ του ἐργασία εἶναι ἡ τελευταία ποὺ κυκλοφόρησε καὶ ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Οἱ Ἐλληνίδες στὰ Γράμματά μας».

Πρόκειται περὶ μοναδικῆς στὸ εἶδος της μελέτης, ποὺ ἀναφέρεται στὴν παρουσία τῶν Ἑλληνίδων στὴ λογοτεχνία μας, ἀπὸ τὸ 1800 ἕως καὶ τῶν ἡμερῶν μας. Σ' ἕνα καλαίσθητο τόμο, κωδικοποιοῦνται ὅλες οἱ γυναῖκες, ποὺ μόχθησαν πάνω στὸ μελάνι καὶ στὸ χαρτί, σὰν ποιήτριες, πεζογράφοι καὶ λαογράφοι.

Χαρακτηριστικὲς εἶναι οἱ κριτικὲς καὶ οἱ γνῶμες ἐπιφανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου μας ἀλλὰ καὶ ξένων, γιὰ τὸ ἀξιόλογο αὐτὸ βιβλίο τοῦ Δημήτρη Λιάτσου. Μεταφέρουμε ἐδῶ μερικὰ ἀποσπάσματα:

Ὁ Βέλγος ἑλληνιστὴς Γκαστὸν Ἐνρὺ Ὡφρὲρ ἔγραψε: «...Ἕνα τέτοιο ὁλοκληρωμένο μελέτημα ἔλλειπε ἀπὸ τὰ γράμματα τῆς χώρας σας. Γιὰ μένα ἰδιαίτερα ποὺ εἶμαι πολὺ κοντὰ στὴν Ἑλληνικὴ φιλολογία, τὸ βιβλίο σας, τὸ θωρῶ πολὺ πολύτιμο...». Ὁ γνωστὸς λογοτέχνης καὶ κριτικὸς Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος: «...Εἶναι καρπὸς πολλοῦ μόχθου καὶ πολλῆς ἀγάπης. Ὁ μελετητὴς τῆς Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, θὰ σκύψει συχνὰ στὶς σελίδες του, γιὰ νὰ πορισθεῖ πολύτιμα στοιχεῖα γιὰ τὴ συμβολὴ τῶν ἑλληνίδων στὴν ἐξέλιξη τῶν Γραμμάτων μας...». Ὁ διανοητὴς καὶ κριτικὸς Μάρκος Αὐγέρης: «...Εἶναι ἕνα ἐξαίρετο βιβλίο. Ἦταν πολὺ ἀναγκαία αὐτὴ ἡ ἐργασία, γιατὶ ἔρχεται νὰ συμπληρώσει, ὅ,τι ἔχει γραφεῖ ὡς τώρα στὸ θέμα. Ἡ προσφορά σας θἄναι πάντα χρήσιμη κι' ἀπαραίτητο βοήθημα γιὰ ὅποιον ἀσχοληθεῖ στὸ μέλλον μὲ τὴν ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων...». Ἡ πασίγνωστη λαογράφος Ἀθηνᾶ Ταρσούλη: «...Ἐθαύμασα τὴν εὐσυνειδησία σας, τὴν ἀμεροληψία καὶ τὴν ἀγάπη μὲ τὴν ὁποία τὸ ἐγράψατε. Πόση δουλειά, πόση ἔρευνα, πόσο ἐνδιαφέρον, πόσο ζεστὴ καρδιὰ ἀπὸ μέρους σας ποὺ καταπιαστήκατε τὸ δύσκολο θέμα σας γιὰ νὰ μᾶς χαρίσετε ἕνα τόσο σπάνιο στὸ εἶδος του βιβλίο...». Ἡ πεζογράφος Ἔλλη Ἀλεξίου: «...Νομίζω πὼς ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ὁλοκληρωμένη ἱστορία τῆς γυναικείας ἑλληνικῆς λογοτεχνίας. Εἶναι ἕνα δοκίμιο ὁλκῆς, δουλεμένο μὲ σπάνια εὐσυνειδησία...».

Ἐπίσης γιὰ τὸ βιβλίο τοῦτο τοῦ Δημήτρη Λιάτσου, ἔχουν γράψει ὁ καθηγητὴς καὶ λαογράφος Πολ. Παπαχριστοδούλου, ὁ Χρ. Χαιρόπουλος καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

— Νέλλη Μαυρομιχάλη (Καταστήματος Μητροπόλεως) — Φραγκίσκος Λυκούδης (Μηχανολόγος - Ἠλεκτρολόγος).

— Κων)νος Καρτέρης (Μοῖραι Ἡρακλείου) Καλλιόπη Μιζεράκη.

— Ἰωάννης Καπετανάκης (Ρεθύμνου) Μαρία Ἀλεξάκη.

— Παναγιώτης Ἀγγουράκης (Ἡρακλείου) Ἑλένη Γαργεράκη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ἡ κ. Ἀριστέα σύζ. Κων)νου Μιχαλοπούλου (Σάμου) ἔτεκεν ἄρρεν.

— Ἡ κ. Γλυκερία σύζ. Δημητρίου Καροκίτσου (Βόλου) ἔτεκεν δίδυμα (ἄρρεν - θῆλυ).

— Ἡ κ. Ἑλένη σύζ. Ἰωάννου Ζωγραφοπούλου (Κομοτινῆς) ἔτεκεν ἄρρεν.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

στῆ συνείδησις ὅλων μας. Εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου θὰ καθίσταται ὁλονὲν καὶ περισσότερον ἐμφανὲς τὸ μεγάλο κενὸν ποὺ προεκάλεσεν εἰς τὰς τάξεις μας ὁ θάνατός του.

Παρὰ ταῦτα εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ Συνδικαλιστικὸν Κίνημα τῆς ΝΕΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ προϋπῆρξε τοῦ Γεωργίου Καραπάνου, συνυπῆρξε μὲ αὐτὸν ἁρμονικῶς καὶ γονίμως ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ ἔτη καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιβίωσίς του διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἀναληφθέντος ὑπὸ τῶν πρωτοπόρων συνδικαλιστικῶν στελεχῶν διττοῦ ἔργου: τῆς ἑνοποιήσεως τῶν δυνάμεων ὅλων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα καὶ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβὴν καὶ τοὺς λοιποὺς ὅρους ἐργασίας ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μας τῶν λοιπῶν μεγάλων Τραπεζῶν. Ἐν προκειμένῳ δέον νὰ ἔχωμε πάντοτε ὑπ᾽ ὄψιν μας τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ μήνυμα τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Καραπάνου πρὸς τὴν περυσινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν σχετικῶς μὲ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἑνότητός μας, τῆς συνδικαλιστικῆς μας ὀρθοδοξίας καὶ τῆς δημοκρατικῆς λειτουργίας τῶν ὀργανώσεών μας.

Ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικητικοῦ μας Συμβουλίου τῆς 6)5)66 ἐξέλεξεν ὁμοφώνως ὡς Πρόεδρον τὸν τότε συνάδελφον Ἀντιπρόεδρον κ. Εὐστάθιον Μῖχον καὶ προέβη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν συμπλήρωσι τῶν λοιπῶν, συνεπείᾳ τῆς προωθήσεως ταύτης, κενωθεισῶν θέσεων. Καὶ τὸ συλλογικόν μας ὄργανον συνέχισε τὴν δραστηριότητά του μὲ τὴν ἰδίαν πάντοτε, ὡς ἐπὶ Γεωργίου Καραπανου, πνοὴν καὶ πρὸς τὰς παγίας Νεοκινησιακὰς κατευθύνσεις.

Ἰδιαιτέρως μεγάλαι προσπάθειαι καὶ ἀπειρία ἑλιγμῶν ἀπητήθησαν διὰ τὴν προώθησιν, προάσπισιν καὶ ἐπιψήφισιν τῶν δύο βασικῶν νομοσχεδίων διὰ τῶν ὁποίων ἐπελύοντο τὰ ἀπὸ δεκαετιῶν χρονίζοντα θέματα τῶν προσωρινοτήτων τῆς τέως Ἐθνικῆς τῆς περιόδου 1943 - 1953, καὶ τῆς προωθήσεως τῶν πτυχιούχων καὶ τῶν νεοπολεμιστῶν προστατευομένων τῶν Ν. 751) 48 καὶ 1836)51. Σχετικῶς ὀφείλομεν ἅπαξ ἔτι νὰ ὑπογραμμίσωμεν τὴν παρασχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς τότε Διοικήσεως τοῦ κ. Γεωργίου Μαύρου πολύτιμον βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν, χωρὶς μὲ αὐτὸ νὰ παραγνωρίζομε ὅτι αἱ δοθεῖσαι λύσεις, ἰδίως ὡς πρὸς τὰς προσωρινότητας τῆς τέως Ἐθνικῆς, ἠδύναντο νὰ εἶναι πληρέστεραι καὶ πλέον ἐκτεταμέναι.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ἀλλαγή, κατόπιν τῆς αἰφνιδιαστικῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Γεωργίου Μαύρου ἀπετέλεσεν, ὡς ἦτο φυσικόν, ἀνασταλτικὸν παράγοντα ἐν σχέσει μὲ τὴν προώθησιν τῶν λοιπῶν θεμάτων μας. Ὁ διαδεχθεὶς τὸν κ. Μαύρον, Ὑποδιοικητὴς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Παρασκευόπουλος ἐζήτησεν ὡς συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, «πίστωσιν χρόνου» προκειμένου νὰ μελετήσῃ τόσον τὸ ὑποβληθὲν τὴν 5)8)66 ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ ὑπόμνημα ἐκ 35 σημείων, ὅσον καὶ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν μεταξὺ τῶν 6 Συλλόγων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀπομαχίᾳ λειτουργῶν τοῦ Ἱδρύματος συμφωνίαν ἀναφορικῶς μὲ τὴν Ἑνοποίησιν τῶν Ταμείων Συντάξεως.

Ἀτυχῶς διέρρευσεν ὁλόκληρον πεντάμηνον χωρὶς νὰ δοθῇ ἐκ μέρους τῆς νέας Διοικήσεως θετική τις ἀπάντησις εἰς τὰ ἐκκρεμοῦντα αἰτήματα τοῦ Προσωπικοῦ. Εἰς τὰς ἐπανειλημμένας κρούσεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐργαζομένων ἐδίδετο ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἡ αὐτὴ στερεότυπος ἐξήγησις: Ἡ Διοίκησις εἶναι ἀπησχολημένη μὲ τὰ ἐπείγοντα θέματα τῆς ριζικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Τραπέζης καὶ τῆς ὀρθολογικῆς κατανομῆς τῶν ἐμψύχων καὶ ἀψύχων μέσων αὐτῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν μεθόδων λειτουργίαν τοῦ Ἱδρύματος καὶ αὐξήσεως τῆς ἀποδοτικότητος αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις ἡ κατὰ τὸν προαναφερθέντα τρόπον παραμέλησις τῶν θεμάτων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα ἀλλὰ καὶ ὡρισμέναι ἀπόπειραι περικοπῆς κεκτημένων δικαιωμάτων ἀποδεικνύουν ἀτυχῶς ἐναργέστατα ὅτι οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες τῆς Τραπέζης ἀγνοοῦν μίαν ἁπλῆν ἀλλὰ θεμελιώδη ἀλήθειαν: Ὅτι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν οἱωνδήποτε σχεδίων των ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ διοικητικοῦ καὶ συναλλακτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Ἱδρύματος εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὁλοθέρμου συμπαραστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ του, ἄνευ δὲ ταύτης αἱ οἱαιδήποτε πρωτοβουλίαι εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμέναι εἰς ἀποτυχίαν.

Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀπολογιζομένου ἔτους αἰφνιδιαστικὴ πρωθυπουργοποίησις τοῦ κ. Διοικητοῦ κατέστησεν ἔτι δυσχερεστέραν τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων μας. Βεβαίως οὐδόλως δέον νὰ παραγνωρίζηται ἡ προσγενομένη ἐν προκειμένῳ εἰς τὸ Ἵδρυμα τιμὴ καθὼς καὶ ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Χώραν γενικώτερον ἡ τοιούτου εἴδους προσφορὰ ὑπηρεσιῶν ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ του. Πρέπει ὅμως νὰ καταστῇ συνείδησις εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπευθύνους παράγοντας τῆς Τραπέζης ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν ἐργαζομένων νὰ ἐπιδεικνύεται ἡ αὐτὴ ὡς καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς τομεῖς ἐπιμέλεια καὶ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον. Ὅπως π.χ. καταβάλλεται προσπάθεια νὰ συνεχισθῇ ἡ δραστηριότης τῶν διαφόρων μονάδων μὲ τὸν πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ ρυθμόν, καθ᾽ ὅμοιον τρόπον δέον νὰ ἐπιδιώκεται καὶ ἡ ἱκανοποίησις τοῦ πρωταρχικὴν σημασίαν ἔχοντος ἐμψύχου δυναμικοῦ τῆς Τραπέζης.

Τὰ ἀνωτέρω οὐδόλως ἀποσκοποῦν νὰ θίξουν ὡρισμένους ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας σχέσιν ἔχοντας μὲ τὴν ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς προώθησιν τῶν τρεχόντων ζητημάτων καὶ τὴν ὑλοποίησιν τῶν δοθεισῶν λύσεων. Τὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου ἐπιβάλλει νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς τούτους ὅτι κατέβαλον καὶ καταβάλλουν πρὸς τὰς κατευθύνσεις ταύτας εἰλικρινεῖς προσπαθείας διὰ τὴν ταχυτέραν περαίωσιν τῆς σχετικῆς ἐργασίας ἀνεξαρτήτως τῆς ἐνδημικῆς ἐνίοτε, ἐκ λόγων ἴσως παραδόσεως, διαθέσεώς των πρὸς φαλκίδευσιν τῶν ἐπιτευγμάτων.

Τέλος ἄξιαι ἰδιαιτέρας μνείας τυγχάνουν ἡ σύμπνοια καὶ ἡ διάθεσις συνεργασίας αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μεταξὺ τῶν διαφόρων συλλογικῶν ὀργανώσεων κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κοινῶν θεμάτων. Ἡ τοιαύτη παγίωσις τοῦ πνεύματος τῆς πραγματικῆς συναδελφικότητος προοιωνίζεται τὴν οὐχὶ εἰς τὸ μακρυνὸν μέλλον ὁριστικὴν ἐπίτευξιν τοῦ πρώτου ἐκ τῶν τεθέντων ὑπὸ τῆς ΝΕΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ σκοπῶν: τὴν ὀργανικὴν ἑνοποίησιν ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ Προσωπικοῦ ἡ ὁποία καὶ θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεώς μας μὲ τοὺς συναδέλφους τῶν λοιπῶν μεγάλων Τραπεζῶν.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δυσχερειῶν τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος ὑπῆρξεν ἔτος ἱκανοποιητικῆς συγκομιδῆς καρπῶν ἐκ προσπαθειῶν καταβληθεισῶν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Δὲν δυνάμεθα ὅμως ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ μὴ ἀναμνησθῶμεν ἀκόμη μίαν φορὰν τῆς ἐπιδειχθείσης κατανοήσεως ἐκ μέρους τῆς τότε Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἡ ὁποία εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἐπίλυσιν, καὶ δὴ νομοθετικῶς, θεμάτων ἀπὸ μακροῦ χρονιζόντων καὶ μὲ ἐκτεταμένον περιεχόμενον. Τὸ ἀπερχόμενον Δ. Συμβούλιον ἐδικαιοῦτο ἴσως νὰ πανηγυρίσῃ ἐκ τῆς συνεπείᾳ τῶν λύσεων τούτων μαζικῆς προωθήσεως ἀπὸ 6 μῆνας μέχρι καὶ 5½ ἔτη χιλιάδων συναδέλφων, ἐξέλιξις δυναμένη νὰ συγκριθῇ μόνον μὲ τὴν σημειωθεῖσαν βελτίωσιν τῆς ἀτομικῆς καταστάσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχικῆς ἐντάξεως. Δὲν τὸ ἔπραξεν ὅμως ἔχον συναίσθησιν τῶν ὅσων ὑπολείπονται ἀκόμη νὰ γίνουν.

Εἰδικώτερον τὰ κύρια ἐπιτεύγματα ὡς καὶ τὰ παραμένοντα ἄλυτα θέματα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔχουν ὡς κατωτέρω:

Ἐπιτεύγματα:

1) Δημοσίευσις τοῦ περιέχοντος τὰς τροποποιήσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ Β.Δ. 290)66. Ἀναλυτικὴ ἀπαρίθμησις τῶν ἐν λόγῳ τροποιήσεων διαλαμβάνεται εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

2) Αὔξησις τῶν βασικῶν μισθῶν ἀπὸ 1)2)66 διὰ μὲν τὸ τμῆμα αὐτῶν μέχρι 2.500 κατὰ ποσοστὸν 15%, διὰ δὲ τὸ τμῆμα αὐτῶν ἀπὸ 2.500 μέχρι 4.000 κατὰ ποσοστὸν 8%.

3) Ἄρσις τῆς προσωρινότητος τῶν συναδέλφων τῆς τ. Ἐθνικῆς τῶν προσληφθέντων ἀπὸ 1)1)1943 - 28)2)1953.

4) Διετὴς προώθησις τῶν πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν.

5) Διετὴς προώθησις τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 751)48 καὶ 1836)51.

6) Προώθησις τῶν καθηλωμένων ταμιακῶν ἐκ μετατάξεως κατὰ πέντε μῆνας δι᾽ ἕκαστον ἔτος καθηλώσεως διὰ τοὺς ἔχοντας προσόντα καὶ κατὰ τέσσαρας διὰ τοὺς ἄνευ προσόντων ἐπὶ συμψηφισμῷ τῶν χορηγηθεισῶν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μέχρι τοῦδε προωθήσεων.

Σημειωτέον ὅτι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν ἄρσιν τῆς προσωρινότητος καὶ τὴν προώθησιν τοῦ μεγαλυτέρου τμήματος τῶν Πτυχιούχων Ἐγκύκλιοι ἐκυκλοφόρησαν, ἐνῶ ἡ διὰ τὴν προώθησιν τῶν πολεμιστῶν τοιαύτη θὰ ἐκδοθῇ ἀφοῦ γίνῃ ἔλεγχος τῶν ὑποβληθέντων σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐκ μέρους τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὰς διατάξεις τῶν προαναφερθέντων Νόμων καὶ μὴ προσληφθέντων εἰς τὴν Τράπεζαν βάσει αὐτῶν.

Περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπιλυθέντων θεμάτων ἐγένοντο πολλαὶ φαλκιδεύσεις, ὡρισμέναι ἐκ τῶν ὁποίων παραμένουν ὡς νέα ἄμεσα αἰτήματα τοῦ Συλλογικοῦ Ὀργάνου. Εἶναι αἱ λεγόμεναι — ὁ ὅρος τείνει νὰ καθιερωθῇ — «οὐραί».

Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν παραμενόντων ἀνεπίλυτα:

1) Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ ἀπὸ 5)8)66 ὑποβληθὲν ὑπόμνημα ὡς ταῦτα ἐκτίθενται εἰς ἄλλας στήλας (Σημαντικώτερα μεταξὺ τούτων: Ἀξιοποίησις χρόνου εἰς μικροὺς βαθμούς, ἐπίδομα λογιστοῦ, ἐπανένταξις εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς, βαλὲρ τριμήνων κ.λ.π.

2) Αἱ «οὐραί»:

Προσωρινότητες 1942, Πτυχιοῦχοι τῶν ὁποίων συνεψηφίσθη τὸ ἓν ἔτος, μὴ ὑπολογισθεὶς χρόνος καθηλώσεως ἐκ μετατάξεως ταμιακῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσπράκτορος. Ἀδικίαι κατὰ τὴν ἄρσιν τῆς προσωρινότητος, ἐξίσωσις τῆς προωθήσεως τοῦ Ν. 1799)42 (Ζώνη τῶν πρόσω) κ.λ.π.

3) Εἰκοσαετία γυναικῶν.

4) Ἐπιδόματα τέκνου κ.λ.π. γυναικῶν - ὡράριον μητέρων.

5) Ἐπαναχορήγησις τοῦ βοηθήματος διὰ τὰ βιβλία τῶν σπουδαστῶν Ἀν. Σχολῶν.

6) Ἑνοποίησις τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν.

7) Αἱ πρὸ τοῦ 1942 προσωρινότητες τῆς τ. Ἐθνικῆς.

Προοπτικαί.

Ἡ ἐπιδειχθεῖσα σκλήρυνσις εἰς τὴν στάσιν τῆς Διοικήσεως ἔναντι τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ Προσωπικὸν ζητημάτων θὰ ἔχῃ ὡς ἀναπόφευκτον συνέπειαν τὴν πρόκλησιν συγκρούσεων μετὰ τῶν συλλογικῶν ὀργανώσεων ἡ ἔντασις καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προβλεφθῇ ἀπὸ τοῦδε. Ἰδιαιτέρα ἀπειλὴ σοβαρᾶς διαμάχης διαφαίνεται εἰς τὰς ἀνεπισήμως γνωσθείσας προθέσεις τῶν ἁρμοδίων νὰ φαλκιδεύσουν τὰς διὰ τῶν προσφάτων Νομοθετημάτων ἢ Πράξεων τῆς Διοικήσεως χορηγηθείσας προωθήσεις.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ μέλλον νὰ ἀναδειχθῇ ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν Δ. Συμβούλιον, ἔχον ὑπ᾽ ὄψιν του τὰ διδάγματα τῆς μακροετοῦς πείρας (ἤδη ὁ Σύλλογος συμπληρώνει 50 ἐτῶν ζωὴν) καὶ τῶν ἀγώνων τοῦ ὀρθοδόξου συνδικαλισμοῦ θὰ δυνηθῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν Διοίκησιν καὶ νὰ ἐπιλύσῃ, ἢ προωθήσῃ σημαντικὰ θέματα τοῦ Προσωπικοῦ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ

Μὲ ἀμείωτον ἔντασιν, ἡ προσοχὴ τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Γῆς Ἑλλήνων ἐξηκολούθησε, καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, νὰ εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὴν Μεγαλόνησιν Κύπρον καὶ τὴν ἱεράν της ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία παρὰ τὰς ἐπιμόνους προσπαθείας τῶν ὑπευθύνων χειριστῶν της δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ εἰσέτι τὴν δικαίωσίν της.

Ἡ ἀδυναμία ἐξευρέσεως λύσεως τινὸς εἶναι ἀπότοκος τῆς ἀρνητικῆς στάσεως τῆς γείτονος Τουρκίας ἡ ὁποία ἐκμεταλλευομένη ποικιλλοτρόπως τὰς συμμαχίας της παρελκύει τὸ ὅλον θέμα μὲ μοναδικὸν σκοπὸν νὰ ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ της ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν κακοδαιμονίαν καὶ τὴν παντοειδῆ καθυστέρησιν.

Ἰδιαιτέρως ἀπογοητευτικὴ εἶναι ἡ στάσις τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ δὴ τῶν συμμάχων τοιούτων αἱ ὁποῖαι, παρὰ τὴν εἰς κάθε εὐκαιρίαν διατυμπανιζομένην προσήλωσίν των εἰς τὰς ὑψηλὰς ἀρχὰς τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑποχρεοῦνται, ἕνεκα προσκαίρων καὶ ἀμφιβόλων «συμφερόντων» νὰ ἐνισχύουν τὴν τουρκικὴν ἀδιαλαξίαν ἐμφανῶς ἢ συγκεκαλυμμένως, μὲ πλήρη ἀδιαφορίαν διὰ τοὺς κινδύνους ποὺ συνεπάγεται ἡ ἐν προκειμένῳ τακτική των.

Παρὰ τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δυσμενὲς διὰ τὴν Ἱεράν μας Ὑπόθεσιν «κλῖμα» βέβαιον εἶναι ὅτι, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡ ἐν γένει θέσις τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνισχύθη τόσον ἠθικῶς, διὰ τῆς καταλλήλου διαφωτίσεως τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης ὅσον καὶ ὑλικῶς διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀμυντικῶν δυνατοτήτων τῆς Μεγαλονήσου, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀποτελοῦν τὸν καλύτερον φραγμὸν εἰς ἐνδεχομένας ἀνευθύνους τουρκικὰς ἐνεργείας. Οὕτω καίτοι ἡ πλήρης γενικωτέρων κινδύνων ἐκκρεμότης παρατείνεται, μὴ διαφαινομένης πρὸς τὸ παρὸν δυνατότητος διὰ μίαν εὐκταίαν λύσιν, ἐλπίζεται γενικῶς ὅτι αὐτὴ δὲν θὰ βραδύνῃ ἐπὶ πόλυ.

Ἀντιθέτως εἰς τὴν Χώραν μας ἐτερματίσθη περὶ τὰ τέλη τοῦ λήγοντος ἔτους ἡ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ἰουλίου 1965 πολιτικὴ ἀναταραχὴ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς ἐν συνεχείᾳ τυχούσης πλειοψηφίας εἰς τὴν Βουλήν, κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης μας κ. Ι. Παρασκευόπουλον.

Σημειωτέον ὅτι ἐκ τῆς δημιουργηθείσης συνεπείᾳ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος καταστάσεως ἐζημιώθησαν καὶ πάλιν πρωτίστως οἱ ἐργαζόμενοι, οἱ ὁποῖοι, ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης σὺν τῷ χρόνῳ βελτιώσεως τῆς θέσεώς των, ὑπέστησαν, κατόπιν τῆς ἀκατασχέτου ἀνόδου τοῦ τιμαρίθμου καὶ νέας ἀπωλείας εἰς τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῶν ἀπολαυῶν των.

Ἐλπίζεται γενικῶς ὅτι αἱ ἐκλογαὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς κυβερνήσεως Παρασκευοπούλου θὰ ὁδηγήσουν εἰς μίαν καθολικῶς παραδεκτὴν λύσιν τοῦ ὅλου πολιτικοῦ θέματος εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπάνοδος τοῦ ὁμαλοῦ ρυθμοῦ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Χώρας, ὅστις ἀποτελεῖ καὶ βασικὴν προϋπόθεσιν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀναπτυξιακῆς προσπαθείας, διὰ μεθόδων μὴ συνεπαγομένων νέα ἔμμεσα ἢ ἄμεσα βάρη διὰ τοὺς ἐργαζομένους. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀποτελεῖ χρέος ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Χώρας νὰ ἐξαλείψῃ διὰ τῆς χορηγήσεως τῶν ἀναγκαίων αὐξήσεων, τὰς συνεπείας τῆς διαμάχης του ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ἐργατοϋπαλλήλων, δοθέντος ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον δὲν θεωρεῖται ἐφικτὴ ἡ καθήλωσις τοῦ συνεχῶς ἀνερχομένου, συνεπείᾳ τῶν ἀνατιμήσεων βασικῶν εἰδῶν, κόστους διαβιώσεως τῶν εὐρυτέρων λαϊκῶν στρωμάτων.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην (ἤτοι τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐν λόγῳ ὑποχρεώσεων τοῦ πολιτικοῦ κόσμου) ἤρχισαν ἤδη νὰ στρέφουν τὰς προσπαθείας των αἱ σημαντικώτεραι ἐκ τῶν ὀρθοδόξων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων.

ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

Ἀλλὰ ἡ ζημία τῶν ἐργαζομένων κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν ἀπώλειαν τμήματος τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν ἀποδοχῶν συνεπείᾳ τῆς ἀνόδου τοῦ τιμαρίθμου. Τεραστίαν ζημίαν, μὲ ἀνυπολογίστους συνεπείας, ἀπετέλεσε καὶ ἡ ἅλωσις τῶν καιρίων θέσεων τῶν ἀνωτέρων συνδικαλιστικῶν ὀργάνων ἀπὸ τὴν βαθύτατα ἀντεργατικὴν κλίκα τοῦ κ. Φώτη Μακρῆ.

Εἶναι εἰς πάντας γνωστὰ τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Φώτης Μακρῆς διετήρει ἐπὶ δύο δεκαετηρίδας τὰς ἡγετικὰς θέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ αἱ δολιοφθοραί του εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν πρωτοβαθμίων ὀργανώσεων. Παρὰ ταῦτα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ πλήρως τοῦ σκοποῦ του νὰ ἐξουθενώσῃ δηλονότι τὰς μαζικωτέρας ὀργανώσεις τοῦ Κέντρου καὶ τῶν μεγάλων ἐπαρχιακῶν πόλεων, αἱ ὁποῖαι διὰ τοῦ ἀγῶνος των ἐπέτυχαν κάποτε τὴν ἀπαλλαγήν των ἀπὸ τὸ εἰδεχθὲς καρκίνωμα.

Δυστυχῶς ἡ νίκη τῶν γνησίων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων ὑπῆρξε προσωρινή. Ἡ ἀνυπαρξία γενικωτέρας ὀργανικῆς μεταξύ των συνοχῆς εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀδυναμίαν ταχείας ἀναδείξεως μιᾶς νέας αἱρετῆς, ἀπολαμβανούσης καθολικῆς ἐμπιστοσύνης, ἡγεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ συνδικαλισμοῦ. Καὶ τὴν βραδύτητα αὐτὴν καθὼς καὶ τὴν ἔλλειψιν ὀργανώσεως τοῦ ὀρθοδόξου συνδικαλιστικοῦ στρατοπέδου ἐξεμεταλλεύθη ἡ πάντοτε ἐλοχεύουσα κλίκα τοῦ Φ. Μακρῆ διὰ νὰ καταλάβῃ, εὐκαιρίας δοθείσης, «νομοτύπως» τὰς καιρίας θέσεις, τὰς ὁποίας καὶ πρότερον κατεῖχε, εἰς τὸν συνδικαλισμόν.

Εὐνόητον, ὅτι ἡ ἐν προκειμένῳ εὐκαιρία παρουσιάσθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1965 καὶ ἐντεῦθεν πολιτικῆς διαμάχης ὅτε αἱ διαμορφωθεῖσαι συνθῆκαι ἐπέτρεψαν εἰς τὴν κλίκαν τοῦ κ. Φώτη Μακρῆ ἄνετον χρησιμοποίησιν ἀθεμίτων μέσων διὰ τὴν ἐπικράτησίν

(Συνέχεια εἰς τὴν 5η σελίδα)

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὰ θέματα τὰ ὁποῖα εἶχαν τεθῆ στὴν Διοίκηση Παρασκευοπούλου μὲ βάση σχετικὸ ὑπόμνημα:

1. Ταμιακοὶ ἐκ μετατάξεως: Ἡ Διοίκηση, παρὰ τὶς ὑποσχέσεις ὅτι θὰ συνέχιζε τὴν ἐξέτασή του καὶ γιὰ τὶς ἐλάχιστες εἰδικὲς περιπτώσεις στασιμότητος δὲν προχωρεῖ τὴν ἐξέταση. Ἤδη ἐνδιαφερόμενος συνάδελφος ἔχει καταφύγει στὸ δικαστήριο καὶ ἀναμένεται ἀπόφασις.

2. Προώθηση ὑπαλλήλων, ποὺ ὅταν ἦταν κλητῆρες ἢ εἰσπράκτορες ἐκτελοῦσαν ἐργασία ὑπαλλήλου. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτο θέμα ἔγινε ἡ ἐξέταση πολλῶν περιπτώσεων προσφυγόντων συναδέλφων. Δυστυχῶς τὰ ἐλλιπῆ στοιχεῖα ἀλλὰ κυρίως οἱ περιοριστικοὶ ὅροι τῆς σχετικῆς Ἐγκυκλίου Χέλμη, ποὺ ἀντιμετώπιζε τὸ θέμα, ἀρχικά, («ἀποκλειστικῶς ἐργασίαν ὑπαλλήλου» ἀπαιτεῖ αὐτή) ἦταν αἰτία νὰ μὴ γίνουν δεκτὲς οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς προσφυγὲς τῶν συναδέλφων. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερο θέμα ἡ Τράπεζα σύμφωνα μὲ τὶς νομικὲς εἰσηγήσεις δὲν θεωρεῖ ὅτι δικαιοῦνται τῆς προωθήσεως, οἱ διατελέσαντες εἰσπράκτορες - Ταμειακοὶ διαχειρισταί, γιὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ διαχείριση ἦταν μέσα στὰ καθήκοντά τους.

3. Κανονισμὸς συντάξεως Φύλλων Ποιότητος. Συνέρχεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν σὲ πρώτη συνεδρίαση ἡ συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ στὴν ὁποία μετέχουν καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν Συλλόγων, γιὰ νὰ καθορισθοῦν οἱ ἀρχὲς ἐπάνω στὶς ὁποῖες θὰ στηριχθῆ ἡ τροποποίηση τοῦ συστήματος.

4. Ἐπίδομα Λογιστοῦ: Ὡς οἰκονομικὸ θέμα ἀφίνεται νὰ ἐξετασθῆ μετὰ τὴν ἐξαγωγὴ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ Συλλογικὴ Ἡγεσία ἀμφιβάλλει γιὰ τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς αὐτῆς.

5. Valeur κατὰ τρίμηνα: Διαπιστώθηκε ὅτι καμμιὰ προοπτικὴ λύσεως δὲν ἀντιμετωπίζει ἡ Διοίκηση τῆς Τραπέζης παρὰ τὴν ὀξύτητα καὶ ἔκταση σὲ ἀδικίες ποὺ προκάλεσε τὸ ἰσχῦον σύστημα στὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων περὶ ἀποδόσεως τοῦ χρόνου προσωρινότητος ὑπαλλήλων παλαιᾶς Ἐθνικῆς.

Ἤδη ἀντιμετωπίζεται δικαστικὴ προσφυγὴ γιὰ ἀπόδοση τῶν πραγματικῶν Valeur μὲ βάση τὴν πραγματικὴ ἡμερομηνία εἰσόδου τοῦ ὑπαλλήλου στὴν Τράπεζα, δεδομένου ὅτι τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

6. Γιὰ τὴν σύσταση Ἐπιτροπῆς ἀναμορφώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας καὶ τὴν εἰσδοχὴ τῶν Συλλογικῶν Ἐκπροσώπων στὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια ἂν καὶ τὰ μέτρα αὐτὰ ἐκρίθησαν δίκαια καὶ ἀναγκαῖα, οὐδεμία ἀξιόλογη ἐξέλιξη εἶχαν.

Ἀπὸ τὰ λοιπὰ θέματα:

1. Ἐφαρμογὴ Ν. 4528)66 ὡς πρὸς τὶς προσωρινότητες προσωπικοῦ τ. Ε.Τ.Ε.

Ἀπὸ τὸν Σύλλογο ἐξετάσθηκε ἀριθμὸς αἰτήσεων συναδέλφων ποὺ ἐθεωροῦντο ἀδικημένοι ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παραπάνω Νόμου. Δυστυχῶς καὶ ἀπὸ τὸν Σύλλογο διαπιστώθηκε, ὅτι οἱ περισσότερες δὲν ἐκαλύπτοντο ἀπὸ τὸ Νόμο. Ποινές, ποιοτικὲς καθυστερήσεις, ἀποτυχίες σὲ διαγωνισμούς, ἄδειες ἄνευ ἀποδοχῶν κ.ἄ. ἦσαν οἱ αἰτίες ποὺ ἐβάρυναν τοὺς συναδέλφους, καὶ ὄχι καθαρὴ προσωρινότητα. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰδοποιήθηκαν σχετικά. Πραγματικὰ ὅμως ἀδικοῦνται ἀπὸ ἐσφαλμένη ἀντίληψη τῆς Τραπέζης α) Οἱ προσληφθέντες ὡς προσωρινοὶ ὡρομίσθιοι ὑπάλληλοι καὶ β) Οἱ ἀπολυθέντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσωρινότητός τους καὶ ἐπαναπροσληφθέντες καὶ γ) Οἱ προσληφθέντες σὰν προσωρινοὶ στὰ ὑποκαταστήματα ἐξωτερικοῦ (κυρίως οἱ Αἰγυπτιῶτες συνάδελφοι). Περίπτωση ἀπορρίψεώς τους θ᾽ ἀποτελέσῃ κατάφωρη ἀδικία τὴν ὁποία ἀπὸ τώρα ἤδη ὁ Σύλλογος καταπολεμᾷ μὲ κάθε μέσο ποὺ διαθέτει.

Κατὰ βέβαιες πληροφορίες μας σὰν κατηγορία πτυχιούχων Α. Σ. ποὺ δικαιοῦται προωθήσεως 2 ἐτῶν κατὰ τὸν παραπάνω νόμο εἶναι καὶ οἱ ἀπόφοιτοι Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν διετοῦς τοὐλάχιστον φοιτήσεως. Τοῦτο ἐγνώρισε στὴν Τράπεζα τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας μὲ εἰδικὸ ἔγγραφό του.

2. Ἡ συνταξιοδότηση ἐγγάμων γυναικῶν συναδέλφων μετὰ 20ετῆ ὑπηρεσίαν.

Παρὰ τὴν Συλλογικὴ θεμελίωση, τὸ θέμα δὲν ἔχει ἀκόμα ἐξετασθῆ. Ἐπιχειρεῖται κατὰ τὶς πληροφορίες μας νὰ στροβιλισθῆ στὸν φαῦλο κύκλο περὶ τὴν ἁρμοδιότητα Ταμείου Συντάξεων ἢ Τραπέζης. Ὁ Σύλλογος γνωρίζει κάλλιστα τοὺς ἁρμοδίους καὶ προειδοποιεῖ, ὅτι παρόμοια μέσα θὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ τὴν ἐπιβαλλομένη σοβαρότητα.

3. Προσωρινότητα Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε. πρὸ τοῦ 1943 προσληφθέντος

Ἐρευνᾶται (μῆνες τώρα) ἀπὸ τὸ Δικαστικὸ ἡ περίπτωση τῶν τοῦ 1942. Γιὰ τοὺς παλαιότερους; «Μὴ θίγετε τὸ ΤΑΜΠΟΥ τῆς ἐντάξεως τοῦ 1943»! Δόγμα τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ, θεμελιωθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάν. Παπαλέτσου καὶ κληροδοτηθὲν εἰς τοὺς διαδόχους του.

4. Ἐφαρμογὴ Ν. 4547)66 (Διετὴς προώθησις πολεμιστῶν Ν. 751 καὶ 1836)

Κοινὸ διάβημα τῶν Συλλόγων γίνεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ μέτρου καὶ στοὺς πρὶν ἀπὸ τὶς 10)8)48 προσληφθέντες στὴν Τράπεζα, ἀνεξάρτητα ἂν ἡ πρόσληψή τους ἔγινε μετὰ τὴν ἀποστράτευσή τους ἢ ἦσαν ὑπάλληλοι καὶ ἐστρατεύθησαν μετά. Τὸ διάβημα, ἔγγραφο, θεμελιώνεται νομικὰ ἀπὸ τοὺς νομικοὺς συμβούλους τῶν Συλλόγων ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γνωμοδότηση τοῦ Νομ. Συμβουλίου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο τὸ μέτρο ἔχει γενικὴ ἐφαρμογή, διότι ἀφορᾷ τὴν ἰδιότητα τοῦ πολεμιστοῦ (κατὰ τὶς κατηγορίες ποὺ προβλέπουν οἱ νόμοι 751 ἢ 1836) καὶ ὄχι τὸν τρόπο καὶ χρόνο προσλήψεως.

Πρὸς τὴν ἄποψη αὐτὴ ἀποκλίνει καὶ ἡ γνώμη τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1966

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

1. ΤΑΜΕΙΟΝ			18.802,70
2. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ			
ΛΟΓ)ΣΜΟΣ 480.005			170.340,05
3. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ			
α) Ὑπόλοιπον τῆς 31)12)66		11.506.054.—	
β) Ἐξ ἀναγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὴν τιμὴν τῆς 31)12)66	Μεῖον	616.024.—	10.890.030.—
4. ΑΚΙΝΗΤΑ			
α) Ὁδὸς Ροῦζβελτ 60 (5ος καὶ 6ος ὄρ.)		1.—	
β) Ἐν Σπέτσαις ἐκ κληροδοτήματος Δ. Μπούμπουλη		18.506,20	18.507,20
5. ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ			
Ὑπόλοιπον ἔτους 1965	1.—		
Ἀγοραὶ ἔτους 1966	14.710.—	14.711.—	
Μεῖον ἀποσβέσεις 1966		14.710.—	1.—
6. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ			
Ὑπόλοιπον ἔτους 1965	1.—		
Ἀγοραὶ ἔτους 1966	4.850.—	4.851.—	
Μεῖον ἀποσβέσεις 1966		4.850.—	1.—
7. ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ			
α) Ὀφειλαὶ ὑπαλλήλων Συλλόγου		17.380.—	
β) Ὀφειλαὶ μελῶν Συλλόγου		36.937,20	
γ) Στυλιανὸς Μανέας (Παγία προκ/λὴ)		10.000.—	64.317,20
			11.161.999,15

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΣΤ. ΜΙΧΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΚΩΝ. ΠΟΥΛΗΣ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

1. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ			10.581.179,20
Πιστωτικὸν ὑπόλοιπον χρήσεως 1966			289.796,80 10.870.976.—
2. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ			
ΛΟΓ)ΣΜΟΣ 330.609			254.724,25
3. ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ			
α) Διάφοροι Πιστωτικοὶ λογ)σμοὶ		7.395,90	
β) Μήπω πληρωθεῖσαι Ἐπιταγαὶ		28.903.—	36.298,90
			11.161.999,15

Οἱ Ἐλεγκταὶ
ΧΡ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ — ΣΩΤ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

Ὁ Λογιστὴς
Ε. ΠΕΤΡΙΔΗ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ - ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΕΣΟΔΑ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1966

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΧΡΕΩΣΤΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΛΟΓ)ΣΜΩΝ

1. ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ			
Μισθοδοσία προσωπικοῦ		196.796,50	
Ἔκτακτα προσωπικοῦ		17.950,50	
Συνδρομαὶ τηλεφώνου		38.931,45	
Συνδρομαὶ εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ		4.600.—	
Ἐφημερίδες - Περιοδικὰ (ἡμερήσιος τύπος)		2.201.—	
Ἔκδοσις ἐφημερίδος «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»		40.787.—	
Ἔξοδα ἀντιπροσώπων ὑποκαταστημάτων		34.525,05	
Ἔξοδα δικῶν καὶ ἀμοιβαὶ δικηγόρων		65.535.—	
Ἔξοδα ἑορτῶν καὶ ψυχαγωγίας		199.048,50	
Ἔξοδα συνελεύσεων καὶ ἀρχαιρεσιῶν		47.144,50	
Ἔξοδα συνδικαλιστικῶν ἀγώνων		19.070,45	
Ἐπιβάρυνσις Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. δι' ἔκπτωσιν 3 δρ.		90.237.—	(Κέντρου)
Ἐπιβάρυνσις Σ.Υ.Ε.Τ.Ε δι' ἔκπτωσιν 3 δρ.		817.401,10	(Ἐπαρχίας)
Εἰσφορὰ εἰς συνδ)κοὺς Ὀργανισμοὺς		52.947,20	
Καταβολαὶ εἰς Ι.Κ.Α.		66.966,50	
Βοηθήματα - Φιλοδωρήματα		47.348.—	
Ὑλικὸν γραφείου		8.997,80	
Θέρμανσις Καταστήματος		4.668.—	
Ταχυδρομικὰ - Τηλεγραφικὰ		10.248,50	
Διάφορα ἔξοδα		62.857,80	
Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα		36.501.—	
Ὕδρευσις - Φωτισμὸς - Καθαριότης		23.545,20	
Συντήρησις ἀκινήτου		12.115.—	
Συντήρησις ἐπίπλων καὶ σκευῶν		8.161.—	
Ταμεῖον Ἐπικουρικὸν		5.354.—	
Ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ ὑπὲρ Ἐργ. Ἑστίας		1.611.—	
Φόροι Δημοσίου		15.494.—	1.931.043,05
2. ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ			19.560.—
3. ΛΟΓ)ΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ			
Εἰσφορὰ Συλλόγου διὰ τὴν χρῆσιν 1966			82.632,20
4. ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ			
Ἐκ τῆς ἀναγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὴν τιμὴν τῆς 31)12)1966			616.024.—
5. ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ὑπόλοιπον χρήσεως 1966			289.796,80
			2.939.056,05

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΣΤ. ΜΙΧΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΛΟΓ)ΣΜΩΝ

1. Συνδρομαὶ καὶ δικαιώματα ἐγγραφῆς μελῶν Συλλόγου	1.494.410,05
2. Καταβολὴ Τραπέζης δι' ἐπίδομα ἑστιάσεως κ.λ.π.	1.000.000.—
3. Τόκοι - Τοκομερίδια - Μερίσματα	444.646.—
	2.939.056,05

Ὁ Λογιστὴς
ΕΛ. ΠΕΤΡΙΔΗ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ 1966

Χρέωσις	Δραχμαὶ	Πίστωσις	Δραχμαὶ
Χρεωστικὸν Ὑπόλοιπον ἔτους 1965	31.011,05	Ὠφέλειαι ἐκ τῆς διαχειρίσεως ἔτους 1966	133.332,20
Μισθοδοσία Προσωπικοῦ	150.700,50	Συμμετοχὴ Συλλόγου	82.632,20
Ἔκτακτα Προσωπικοῦ	28.895,50		215.964,40
Συνδρομαὶ Τηλεφώνου (613-959)	3.322,85		
Διάφορα ἔξοδα	2.034,50		
	215.964,40		

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1967

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΜΙΧΟΣ

Ὁ Λογιστὴς
Ε. ΠΕΤΡΙΔΗ

Ὁ Διαχειριστὴς
ΣΤ. ΜΑΝΕΑΣ

ΜΕΡΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ„ 31-12-66

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ - ΕΞΟΔΑ		ΕΣΟΔΑ	
Ἀξία δημοσιογραφικοῦ χάρτου	12.120.—	Εἰσπράξεις ἐκ διαφημίσεων	1.510.—
Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωσις	25.002.—	Εἰσφορὰ Συλλόγου	40.787.—
Κλισσὲ	775.—		
Διορθωτικὰ	4.400.—		
Σύνολον	42.297.—	Σύνολον	42.297.—

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1967

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ 31 - 12 - 1966

ΤΕΜΑΧΙΑ	ΕΙΔΟΣ ΤΙΤΛΩΝ	ΤΙΜΗ ΜΟΝΑΔΟΣ	ΑΞΙΑ
3.535	Μετοχαὶ Ε.Τ.Ε.	3.000.—	10.605.000.—
56	» Ἐμπορικῆς Τραπέζης	730.—	40.880.—
40	» Ε.Κ.Τ.Ε.	560.—	22.400.—
25	» Τραπέζης Ἑλλάδος	4.830.—	120.750.—
25	» «ΕΘΝΙΚΗ» Α.Ε.Γ.Α.	4.000.—	100.000.—
1	Μερὶς Προμηθ. Συνετ)σμοῦ Ε.Τ.Ε.		1.000.—
			10.890.030.—

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΛΕΓΚΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐνταῦθα

Κύριοι Συνάδελφοι,

Συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 18ης καὶ 19ης Ἀπριλίου 1965 ἐντολήν, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν χρῆσιν 1966.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώθη ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Συλλόγου, τὰ ὑπόλοιπα τῶν ὁποίων συμφωνοῦν πρὸς τὰ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμενα ποσά.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27η Ἰανουαρίου 1967

Οἱ Ἐλεγκταὶ
ΧΡ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ
Σ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1967

Α' ΕΣΟΔΑ

Συνδρομαὶ καὶ δικαιώματα μελῶν	1.500.000.—
Τόκοι - τοκομερίδια - μερίσματα	450.000.—
Σύνολον δρχ.	1.950.000.—

Β' ΕΞΟΔΑ

Μισθοδοσία Προσωπικοῦ	230.000.—
Ἔκτακτα προσωπικοῦ	35.000.—
Καταβολαὶ εἰς Ι.Κ.Α.	75.000.—
Καταβολαὶ εἰς Ταμεῖον Ἐπικουρ. Ἀσφ. Μισθ. Ἑστιατορίου	10.000.—
Εἰσφορὰ Ἐργοδοτικὴ ὑπὲρ Ἐργατικῆς Ἑστίας	3.000.—
Εἰσφορὰ εἰς συνδικαλιστικοὺς ὀργανισμούς	20.000.—
Ἔξοδα Ἀντιπροσώπων ὑποκαταστημάτων	40.000.—
Ἔξοδα δικῶν καὶ ἀμοιβαὶ δικηγόρων	30.000.—
Ἔξοδα ἑορτῶν καὶ ψυχαγωγίας	200.000.—
Ἔξοδα Συνελεύσεων καὶ ἀρχαιρεσιῶν	150.000.—
Ἔξοδα συνδικαλιστικῶν ἀγώνων	50.000.—
Ἔξοδα διάφορα	120.000.—
Βοηθήματα - Φιλοδωρήματα	50.000.—
Ἔκδοσις ἐφημερίδος «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»	60.000.—
Συνδρομαὶ εἰς συνδικαλιστικὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ	10.000.—
Ἀγορὰ ἡμερησίου τύπου	3.000.—
Συνδρομαὶ τηλεφώνου	44.000.—
Ταχυδρομικὰ - Τηλεγραφικὰ	20.000.—
Ὕδρευσις - Φωτισμὸς - Καθαριότης	30.000.—
Ὑλικὸν γραφείου	40.000.—
Θέρμανσις καταστήματος Λέσχης	10.000.—
Συντήρησις ἀκινήτου ὁδοῦ Ἀκαδημίας	50.000.—
Συντήρησις ἐπίπλων καὶ σκευῶν	20.000.—
Ἐπιβάρυνσις Σ.Υ.Ε.Τ.Ε. ἐκ 3 δρ. ἐκπτώσ. ἑστιαζ. Κέντρ.	100.000.—
Σύνολον δρχ.	1.400.000.—
Πλεόνασμα δρχ.	550.000.—

Πρόσκλησις εἰς ἐτησίαν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐτησίαν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, τὴν 7ην Μαρτίου 1967, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 6ην μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τίτλων τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος μὲ θέματα :

1) **Ἔκθεσις πεπραγμένων διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1966.**
2) **Ἔγκρισις ἀπολογισμοῦ 1966 καὶ προϋπολογισμοῦ 1967.**
3) **Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ**
4) **Ἐκλογὴ πενταμελοῦς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.**

ΤΕΧΝΟΜΕΝΤΙΚΑΛ
ΑΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ — Π. ΠΗΛΕΙΔΗΣ Ε. Π. Ε.
ΑΙΟΛΟΥ 102 — ΧΑΥΤΕΙΑ «Ἐντὸς Στοᾶς»
ΤΗΛ. 319.520
ΟΠΤΙΚΑ — ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Η ΤΕΧΝΟΜΕΝΤΙΚΑΛ ἀντιπροσωπεύει ξένα ἐργοστάσια καὶ εἰσάγει ὅλα τὰ ὀπτικὰ εἴδη καὶ ἐπιστημονικὰ ὄργανα ἀκριβείας.

Ἐπιστημονικὴ καὶ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις συνταγῶν.

Κρύσταλλα καὶ σκελετοὶ ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1966

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελίδα)

της.

Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Συλλόγου μας ἠγωνίσθησαν σθεναρῶς, τόσον κατὰ τὸ «Συνέδριον» τοῦ Ε.Κ.Α., ὅσον καὶ κατὰ τὸ τοιοῦτον τῆς ΓΣΕΕ, ὁμοῦ μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν τραπεζοϋπαλληλικῶν καὶ λοιπῶν ὑγιῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀνακατάληψιν ὑπὸ τῆς προδοτικῆς κλίκας τῶν ἡγετικῶν θέσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ συνδικαλισμοῦ. Ὑπῆρξεν ὅμως τόσον θετικὴ ἡ πάσης φύσεως βοήθεια κάποιου «ἀοράτου μηχανισμοῦ» ὥστε καίτοι ἀσήμαντος μειοψηφία ἡ κλίκα τοῦ κ. Μακρῆ ἠδυνήθη νὰ «ἐκλεγῇ». Καὶ περὶ τῆς «γνησιότητος» τῆς ἐν λόγῳ «ἐκλογῆς» εἶναι ἀψευδεῖς μάρτυρες πάντες οἱ μετασχόντες εἰς τὰ ἀνεκδιήγητα δύο συνέδρια ἐκπρόσωποί μας, μέχρι τοὐλάχιστον τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν κυριολεκτικῶς μαινομένων «ὀπαδῶν» τοῦ κ. Φ. Μακρῆ, ἄγνωστον πῶς καὶ πόθεν στρατευθέντων. Εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» μας ἀλλὰ καὶ εἰς μεγάλην μερίδα τοῦ ἡμερησίου τύπου ἐδημοσιεύθησαν λεπτομερεῖς περιγραφαὶ τῶν διαδραματισθέντων εἰς τὰ δύο νόθα συνέδρια, ὥστε νὰ μὴν ἀμφιβάλῃ πᾶς στοιχειωδῶς καλόπιστος ἄνθρωπος, οὔτε περὶ τῆς ποιότητος τῶν μέσων, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ προδοτικὴ ὁμὰς ἀνερριχήθη εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ συνδικαλισμοῦ, οὔτε καὶ διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους αὕτη ἐπιδιώκει.

Ἐν τούτοις γενικὴ εἶναι ἡ πεποίθησις μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων ὅτι πρόσκαιρος θὰ εἶναι ἡ νέα παραμονὴ τοῦ κ. Φ. Μακρῆ καὶ τῶν φίλων του εἰς τὴν ἡγεσίαν. Κυριωτέρα ἐγγύησις διὰ μίαν τοιαύτην ἐξέλιξιν ἀποτελεῖ ἡ σφυρηλατουμένη, μὲ πρωτοβουλίαν τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ὀργανικὴ ἑνότης τῶν κυριωτέρων ἀντιμακρικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι, ἄλλωστε περιλαμβάνουν καὶ τὸν κύριον ὄγκον τῶν συνδικαλισμένων ἐργατοϋπαλλήλων. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 27)10)66 εἰς τὴν Λέσχην μας σχετικὴν σύσκεψιν ἔλαβον μέρος ἐκπρόσωποι 820 συνολικῶς σωματείων ἀντιπροσωπευόντων 300 χιλ. ἐργατοϋπαλλήλους. Ἤδη διαμορφοῦται τὸ σχῆμα τὸ ὁποῖον, βοηθοῦντος καὶ τοῦ γενικωτέρου κλίματος ἐκτονώσεως τῶν πολιτικῶν παθῶν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τῶν ἡγετικῶν θέσεων τοῦ συνδικαλισμοῦ τὴν ἀπεχθῆ κλίκα, ἡ ὕπαρξις τῆς ὁποίας συνεπάγεται τὴν καταβαράθρωσιν τῶν συμφερόντων μας καὶ τὴν διακωμῴδησιν τοῦ ἐλευθέρου συνδικαλισμοῦ.

ΚΛΑΔΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ

Ἐξ ἄλλου, οὐδεμία σημαντικὴ ἐξέλιξις ἐσημειώθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος εἰς τὸν κλαδικὸν τομεα. Ἡ Ὁμοσπονδία μας ἀποτελεῖ πάντοτε μίαν ἐκ τῶν πλέον ἀξιολόγων δευτεροβαθμίων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ ἀσκεῖ γενικωτέραν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὸ ὀρθόδοξον συνδικαλιστικὸν κίνημα. Ἀτυχῶς τὸ συμπαγὲς τραπεζοϋπαλληλικὸν στρατόπεδον ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὸ ἀναπτυχθὲν εἰς τὸ συγκρότημα Ἀνδρεάδη γνωστὸν καρκίνωμα τοῦ ἐργοδοτικοῦ ἀντισυνδέσμου. Διότι ναὶ μὲν τὰ ὄργανα τοῦ κ. Ἀνδρεάδη, παρὰ τὰ ἀπιθάνως ἀθέμιτα μέσα, ἅτινα ἐχρησιμοποίησαν, κατὰ πιστὴν ἀπομίμησιν τοῦ κ. Φ. Μακρῆ τοῦ ὁποίου εἶναι ἔνθερμοι ὀπαδοί, δὲν ἠδυνήθησαν, λόγῳ τῆς παθητικῆς ἀλλὰ λίαν ἀποτελεσματικῆς ἀντιστάσεως τῶν συναδέλφων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, νὰ καταργήσουν τὴν νόμιμον Ἐκπροσώπησιν, ἐμείωσαν ὅμως σημαντικῶς τὴν δυνατότητά της νὰ συμμετέχῃ εἰς τοὺς γενικωτέρους κλαδικοὺς ἀγῶνας.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ἀδυναμίαν ταύτην, ἡ Ὁμοσπονδία μας ἐδικαίωσε καὶ κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος τὰς προσδοκίας τῶν τραπεζοϋπαλλήλων. Διὰ τῶν κινητοποιήσεών της καὶ τῶν ἀγώνων της, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπετράπησαν λίαν σοβαροὶ κίνδυνοι διὰ τοὺς ἀσφαλιστικούς μας ὀργανισμοὺς καὶ τὴν αὐτοτέλειαν τῶν Τραπεζῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπετεύχθη ἡ τροποποίησις τῆς ἐμπαικτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου σχετικῶς μὲ τὰς αὐξήσεις.

Εἰδικώτερον, διὰ τὸ μισθολογικὸν ἐκηρύχθησαν αἱ ἀπεργίαι : 24ωρος τὴν 3)3)66 καὶ 48ωρος τῆς 8)3)66, περιορισθεῖσα εἰς 24ωρον κατόπιν τῆς μεσολαβητικῆς πρωτοβουλίας τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ. Κατὰ τὴν κινητοποίησιν ταύτην ἡ ἡγεσία τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἐπέδειξεν ἀξιόλογον ἱκανότητα διαπραγματεύσεων καὶ ἑλιγμῶν ἐπιτυχοῦσα τελικῶς τὰς εἰς ἄλλας στήλας ἀναγραφομένας αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν μας.

Ἐξ ἄλλου, ἄμεσος καὶ κεραυνοβόλος ὑπῆρξεν ἡ ἀντίδρασις τῆς Ὁμοσπονδίας μας κατόπιν τῆς αἰφνιδιαστικῆς προσθήκης τὴν 14)6)66 εἰς τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀπαγορεύσεως προσλήψεως μὴ τακτικοῦ προσωπικοῦ κ.λ.π.» διατάξεων θιγουσῶν τὴν ὀργανικὴν σύνθεσιν, τὴν ἐξέλιξιν ἀλλὰ καὶ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν.

Ἐν προκειμένῳ ἐκηρύχθησαν αἱ ἀπεργίαι: 24ωρος τὴν 16)6)66, 48ωρος τὴν 17)6)66, 48ωρος τὴν 20)6)66 πραγματοποιηθεῖσα κατὰ τὸ ἥμισυ, συνεπείᾳ τῆς ἀπαλείψεως τῶν θιγουσῶν τὴν αὐτοτέλειαν τῶν Τραπεζῶν ἄρθρων τοῦ προαναφερθέντος νομοσχεδίου.

Τέλος, διὰ τῆς ἀναλόγου ἀντιδράσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας (ἀπεργιακαὶ ἐκδηλώσεως τῆς 9 καὶ 10 Νοεμβρίου) ἀπεφεύχθη ἡ παρεμβολὴ εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ «ΤΣΑΥ» διατάξεων ἐπιβαλλουσῶν νέα βάρη εἰς τὰ Ταμεῖα Ὑγείας.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀγῶνας πρωτοπόροι καὶ φορεῖς τοῦ κυρίου βάρους ὑπῆρξαν καὶ πάλιν οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀποσπάσαντες δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἡγεσίας τοῦ κλάδου μας.

ΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Λίαν σημαντικαὶ ὑπῆρξαν αἱ σημειωθεῖσαι, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐξελίξεις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, τὸ Ἵδρυμα ἐπρόκειτο νὰ ἑορτάσῃ ἐπισήμως τὴν συμπλήρωσιν τῶν 125 ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημιουργίας του. Κατηρτίσθησαν ἐπιτροπαὶ καὶ ὑποεπιτροπαὶ καὶ ἐπρογραμματίσθη σειρὰ ἐκδηλώσεων δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος.

Πράγματι, ὁ ἑορτασμὸς τῶν 125 χρόνων ἤρχισε τὴν 30)3)66 μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα, εἰς τὸ παρατεθὲν δὲ πρόγευμα παρεκάθησαν οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ κύριοι παράγοντες τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Χώρας. Κατὰ τὰς προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις ἀνελύθη διὰ μακρῶν ἡ πολύπλευρος καὶ σημαντικὴ προσφορὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας.

Αἱ ποικίλαι ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις (ἔκδοσις γραμματοσήμων, διανομὴ εἰδικῶν ἐντύπων, ἔκθεσις Ζαππείου, ἀπονομὴ μεταλλίων) συνεχίσθησαν καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν ἔτος χωρὶς ὅμως, κατὰ τοὺς πλέον ἀντικειμενικοὺς παρατηρητάς, νὰ σημειώσουν τὴν δέουσαν ἐπιτυχίαν. Ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ οὐδόλως σημαίνει ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Διοικήσεως περὶ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῶν 125 χρόνων ὑπῆρξεν ἐσφαλμένη, ἡ δὲ ἀσκηθεῖσα ἐν προκειμένῳ κριτικὴ εἶχε προφανῶς ὡρισμένα βαθύτερα ἐλατήρια. Σφάλματα ὅμως διεπράχθησαν πάμπολλα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἑορτασμοῦ, αἵτινες ἀπετέλεσαν ἀποκλειστικότητα ὡρισμένων ἐρασιτεχνῶν ἄγνωστον πῶς χρισθέντων εἰς εἰδήμονας καὶ ὑπευθύνους. Ἐν προκειμένῳ συστηματικῶς ἠγνοήθησαν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης καὶ αἱ ὀργανώσεις του αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς κινητοποιήσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα θὰ ἠδύναντο νὰ συμβάλουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ ἁρμόδιοι θὰ ἐδιδάχθησαν ὅτι τοιαῦται ἢ ἀναλόγου φύσεως πρωτοβουλίαι πίπτουν εἰς τὸ κενὸν ἄνευ τῆς πολυτίμου — καὶ ἀδαπάνου ἄλλωστε — συμμετοχῆς τῆς βάσεως.

Ἐξ ἄλλου, δέον νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι θετικὴ προσφορὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἀπετέλεσεν ἡ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ ἐξαγγελία τῆς δημιουργίας τοῦ «Ἱδρύματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης» μὲ σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γραμμάτων, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἰφνιδίως, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ β΄ 15θημέρου τοῦ Ἰουνίου ὁ μέχρι τότε Διοικητὴς τῆς Τραπέζης κ. Γ. Μαῦρος ἀπεχώρησε τοῦ Ἱδρύματος. Τὸ Προσωπικόν, τὸ ὁποῖον σημειωτέον εὑρίσκετο τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα διὰ τὴν προστασίαν τῆς αὐτοτελείας τῶν Τραπεζικῶν Ἱδρυμάτων, ἀπεχαιρέτησεν τὸν κ. Γ. Μαῦρον διὰ τῶν ἐκπροσώπων του καὶ τὸν ηὐχαρίστησε διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον σχετικῶς μὲ τὰ θέματα τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Τὸν ἀποχωρήσαντα διεδέχθη ὁ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν Ὑποδιοικητὴς τοῦ Ἱδρύματος, καθηγητὴς κ. Ι. Παρασκευόπουλος. Τόσον οἱ Μέτοχοι τῆς Τραπέζης — ὡς κατεδείχθη διὰ τῆς ἐπιτευχθείσης εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν παμψηφίας — ὅσον καὶ τὸ Προσωπικὸν ἐχαιρέτησαν τὴν ἀνάληψιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Παρασκευοπούλου ὡς σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τοῦ Ἱδρύματος. Εἰδικώτερον ἡ μακροχρόνιος ὑπηρεσία του εἰς τὴν Τράπεζαν, αἱ ἱκανότητές του καὶ ἡ ἐν γένει θέσις του μεταξὺ τῶν ταγῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐθεωρήθησαν ὡς αἱ καλύτεραι ἐγγυήσεις διὰ μίαν χρηστὴν καὶ καρποφόρον διακυβέρνησιν τῆς Τραπέζης.

Βεβαίως ἡ ὀλιγόμηνος ἄσκησις τῶν καθηκόντων τοῦ Διοικητοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Παρασκευοπούλου δὲν ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας αὐτάς. Ἰδιαιτέρως οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ Ἵδρυμα ἀνέμενον να εὕρουν ὅλως ἰδιάζουσαν κατανόησιν ἀπὸ τὸν τέως συνάδελφόν των. Δυστυχῶς αἱ πρῶται ἐπαφαὶ τῆς Ἐκπροσωπήσεως μετὰ τῆς Διοικήσεως δὲν ἐνέπνευσαν αἰσιοδοξίαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Παρὰ ταῦτα τὸ Προσωπικὸν πιστεύει εἰσέτι ὅτι τελικῶς ὁ κ. Παρασκευόπουλος θὰ ἐκπληρώσῃ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον το ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε καὶ θὰ ἀποδειχθῇ ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ Ἵδρυμα.

Ἡ προσωρινὴ ἀπομάκρυνσίς του ἐκ τοῦ Ἱδρύματος, κατόπιν τῆς αἰφνιδιαστικῆς ἐντολῆς σχηματισμοῦ κυβερνήσεως μεταβατικοῦ χαρακτῆρος περὶ τὰ τέλη τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους, τιμὴ διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, θὰ ἀποτελέσῃ, θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν, ἀφορμὴν ἐπανεκτιμήσεως τῆς τακτικῆς του ἔναντι προσώπων καὶ πραγμάτων τῆς Τραπέζης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μετ' ὀλίγον γοργὴν ἀνάληψιν τῶν ἐνδεικνυομένων πρωτοβουλιῶν διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν συνεπειῶν ἐκ τοῦ ἀπολεσθέντος κατὰ διαφόρους τρόπους χρόνου.

Ἰδιαιτέρως ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀποφευχθῇ ἡ κατὰ τρόπον κατάφωρον παραβίασις τῆς ἱεραρχίας κατὰ τὴν πλήρωσιν ζωτικῶν διὰ τὸ Ἵδρυμα θέσεων καὶ ὅτι τὸ ἦθος καὶ ὁ ἀνεπίληπτος βίος θὰ ἀποτελοῦν τὰ μοναδικὰ προσόντα κατὰ τὰς πάσης φύσεως προωθήσεις καὶ προαγωγάς.

Ἡ προσβολή, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, τῆς εὐαισθησίας του Προσωπικοῦ ἀνεξαρτήτως τῆς γενικωτέρας ἠθικῆς καταοικης τὴν ὁποίαν ἐπισύρει, ἀποτελεῖ χειρίστην ὑπηρεσιαν πρὸς τὸ Ἵδρυμα διότι παραλύει τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν διάθεσιν συνεισφορᾶς θετικῶν ὑπηρεσιων ὑπὸ τῆς μεγάλης μάζης τῶν λειτουργῶν του.

Τὰ ἀνωτέρω οὐδόλως σημαίνουν ὅτι πρέπει νὰ παρεμποδισθῇ ἡ κατάλληλος χρησιμοποίησις προσώπων ἐχόντων τὴν «σφραγίδα τῆς δωρεᾶς». Ἡ ἀνεύρεσίς των ὅμως ἀπαιτεῖ ἰδιάζουσαν προσοχὴν διότι ὑπὸ τὰς γνωστὰς εἰς ὅλους συνθήκας ἐπιλογῆς στελεχῶν ἡ εὔνοια ἢ ἡ προχειρότης ἐγκυμονοῦν σοβαροὺς κινδύνους.

Ἐξ ἄλλου οὐδόλως δέον νὰ παραγνωρίζηται τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ χρονικὰ περιθώρια διὰ τὴν λῆψιν ριζικῶν μέτρων πρὸς ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐκσυγχρονισμὸν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τοῦ συνεχῶς ἐντεινομένου ἀνταγωνισμοῦ καθίστανται ὁλονὲν στενώτερα. Ἡ ἐν προκειμένῳ εὐθύνη ὅλων ἡμῶν ἀλλὰ ἰδιαιτέρως τῶν κατεχόντων ὑπευθύνους θέσεις εἶναι βαρυτάτη, ἐκ τοῦ βαθμοῦ δὲ τῆς συνειδοποιήσεως ταύτης καὶ τῆς ἐνεργοῦ ἀνταποκρίσεως πρὸς τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐκ τῶν περιστάσεων νέα καθήκοντα θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ διατήρησις ἢ μὴ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κατεῖχε εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου καὶ ἡ ἐν τῷ μέλλοντι προσηκόντως ἀποδοτικὴ λειτουργία της μετὰ τῆς ὁποίας συνυφαίνονται κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἡ βελτίωσις τῶν ἀπολαυῶν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα καὶ τῶν ἀπομάχων των.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ο ΕΚΛΙΠΩΝ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος τὸ Συλλογικόν μας ὄργανον ἐδέχθη, διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου μας Γεωργίου Καραπάνου, δεινὸν πλῆγμα. Ὁ μεταστάς, ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ ἔτη ἐστάθη ἄκαμπτος ἐπὶ τῶν συνδικαλιστικῶν ἐπάλξεων τόσον ἐντὸς τῆς Τραπέζης, ὅσον καὶ εἰς τὸν εὐρύτερον, κλαδικὸν ἢ μή, ἐργατοϋπαλληλικὸν στίβον καὶ ὑπὸ συνθήκας ἀφορήτους διὰ τοὺς πραγματικοὺς καὶ ἀνυποχωρήτους συνδικαλιστάς. Νέος καὶ σφριγηλὸς εἰς τὴν σκέψιν, ἀκάματος εἰς τὴν δρᾶσιν, ἐπίμονος καὶ ὁσάκις ἐχρειάζετο τραχὺς εἰς τοὺς συνδικαλιστικοὺς ἀγῶνας ἐνεκολπώθη καὶ ἀφωμοίωσε πλήρως τὰ συνθήματα τῆς Νέας Κινήσεως, τὰ ὁποῖα μετέβαλεν εἰς σημαίαν καὶ βίωμά του.

Πολλάκις εἰς τὰ πρῶτα κοπιαστικὰ συνδικαλιστικά του βήματα μεγάλοι (εἰς τὸν βαθμον) συνάδελφοι τὸν εἰρωνεύοντο: Ἀπὸ τοὺς μικροὺς (εἰς τὸν βαθμὸν) θὰ ἄγεσαι καὶ θὰ φέρεσαι; Ἀτάραχος ἀπήντα κατὰ τροπον δογματικόν: «Κύριοι, πρέπει νὰ τὸ παραδεχθοῦμε πὼς πολλοὶ ἀπὸ τους μικροὺς (εἰς τὸν βαθμὸν) εἶναι πολὺ καλύτεροι ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς μεγάλους. Καὶ προπαντὸς ἀρκετοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι — πρέπει νὰ τὸ ὁμολογοῦμε — περισσότερο, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, κατηρτισμένοι. Πρέπει νὰ τοὺς ἀνακαλύπτομεν, νὰ τοὺς ἐμπιστευόμεθα καὶ νὰ τοὺς βοηθοῦμε νὰ προχωρήσουν. Εἶναι συμφέρον ὅλων μας».

Καὶ συνεχῶς προσεπάθει νὰ μεταβάλῃ εἰς πρᾶξιν τὸ δόγμα αὐτό. Ἦτο ὁ πλέον πρόθυμος συνήγορος ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ τῆς προωθήσεως εἰς ὑπευθύνους θέσεις νέων ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀναντιρρήτως διέθετον τὰ δι' αὐτὰς ἀπαιτούμενα προσόντα. Τοῦτ' αὐτὸ ἔπραττε καὶ κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν συνδυασμῶν του ἢ κατὰ τὰς προτάσεις του εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν διαφόρων ἀξιωμάτων.

Ὅμως οἱ καιροὶ ἦσαν χαλεποί. Μὲ δυσκολίαν πολλὴν κατώρθωνε νὰ συμπληρώνῃ τοὺς συνδυασμούς του ἐξ αἰτίας τῆς ἀσκουμένης, ἐκ μέρους τῆς παραδιοικήσεως, εἰς βάρος τῶν θεωρουμένων ὡς φίλων του, ἀπροκαλύπτου ψυχολογικῆς βίας. Καὶ τότε ἠναγκάζετο νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν ἐπιστράτευσιν. Πολλὰ ἐκ τῶν παλαιοτέρων συνδικαλιστικῶν στελεχῶν ὑπεχρεώθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ προσφέρουν κατ' ἐπανάληψιν τὰς ὑπηρεσίας των. Εἶναι μία ἄγνωστος, πτυχὴ τῆς συνδικαλιστικῆς μας ἱστορίας ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἔλθῃ πλέον εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ἤδη πλεῖστοι ἐκ τῶν τέως ἀντιπάλων του ἀναγνωρίζουν τὴν σημασίαν τῆς συνεισφορᾶς τοῦ Γ. Καραπάνου εἰς τὸ Ἐθνοτραπεζικὸν καὶ εἰς τὸ κλαδικὸν συνδικαλιστικὸν κίνημα. Οἱ συμπαραστάται του ὅμως γνωρίζουν ἐν προκειμένῳ πολὺ περισσότερα χωρὶς ὅμως καὶ αὐτοὶ νὰ εἶναι ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ ἀξιολογήσουν μὲ ἀκρίβεια τὴν ἔκτασιν αὐτῆς τῆς συνεισφορᾶς.

Ὅμως ὁ σεβασμὸς καὶ ὁ θαυμασμὸς διὰ τὸ ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος Προέδρου μας δὲν πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς μνήμης μας τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα ἀρχῶν τῆς ΝΕΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ εἶχεν ἤδη ἀνδρωθῇ πρὸ τῆς καθόδου εἰς τὸν συνδικαλιστικὸν στίβον τοῦ Γεωργίου Καραπάνου, συνειργάσθη μὲ αὐτὸν ἁρμονικῶς ἐπὶ ὀκτὼ συναπτὰ ἔτη χωρὶς νὰ ἀλλοιωθῇ ὁ χαρακτήρ του καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιβίωσίς του διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ διττοῦ ἔργου: τῆς Ἑνοποιήσεως ὅλων τῶν Ἐθνοτραπεζικῶν Συλλόγων εἰς μίαν κραταιὰν συλλογικὴν ὀργάνωσιν καὶ τῆς πλήρους καὶ ἐν παντὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα ὡς πρὸς τὰς ἀπολαυὰς καὶ τοὺς ἄλλους ὅρους ἐργασίας τῶν συναδέλφων μας τῶν λοιπῶν μεγάλων Τραπεζῶν.

Σχετικῶς οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐξαλειφθοῦν ἐκ τῆς μνήμης ὅλων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα αἱ ὑποθῆκαι τοῦ Γεωργίου Καραπάνου αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὸ μήνυμά του πρὸς τὴν περυσινὴν Γενικήν μας Συνέλευσιν:

ΕΝΑΝ (Σύλλογο) ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΤΟΝ ΑΛΛΗΛΟΣΕΒΑΣΜΟ, ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

ΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Ἡ ἀσθένεια καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ θάνατος τοῦ Γεωργίου Καραπάνου ἐπῆλθον εἰς μίαν ἀληθῶς κρίσιμον ὥραν διὰ τὴν συλλογικήν μας ὀργάνωσιν: Αἱ συζητήσεις διὰ τὴν ἐπίλυσιν σοβαρωτάτων θεμάτων ἀφορώντων εἰς μεγάλας κατηγορίας τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα καὶ ἀπὸ μακροῦ χρονιζόντων εἶχον φθάσει εἰς τὸ πλέον ἀποφασιστικὸν στάδιον. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ αἱ ποικίλαι ἀντιδράσεις ἐκ διαφόρων κατευθύνσεων εἶχον κορυφωθῆ. Ἡ ὑλοποίησις καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν γενομένων ἀποδεκτῶν διὰ τῶν τροποποιήσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας αἰτημάτων δὲν ἐπραγματοποιεῖτο καθόσον ἡ διαδικασία τῆς σχετικῆς κυρώσεως συνεχῶς ἐπεμηκύνετο. Καὶ αἱ πάντοτε ἑλκυστικαὶ σειρῆνες τῆς λιποψυχίας καὶ τῆς ἀρνήσεως ἔρριπτον τὸν ὀλέθριον σπόρον τοῦ διχασμοῦ ἢ μᾶλλον τοῦ τεμαχισμοῦ τῶν δυνάμεων τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τῆς προσπαθείας πρὸς δημιουργίαν ἀντιθέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν, διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δικαιολογημένης ἀγωνίας τούτων διὰ τὴν τύχην τῶν αἰτημάτων των. Εὐτυχῶς, χάρις ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν αὐτοπειθαρχίαν τῶν συναδέλφων καὶ εἰς τὴν ψυχραιμίαν τῆς ἐκπροσωπήσεως ἀφ' ἑτέρου, δὲν ἐσημειώθη οὐδὲ ὁ παραμικρὸς κλονισμὸς εἰς τὴν συνοχήν μας, ἐξέλιξις ἥτις ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἀνυπολογίστους ζημίας. Ἡ ἐν παντὶ ἑνότης μας ἀπετέλεσε τὸ ἀποφασιστικώτερον ἐπιχείρημα διὰ τὸν παραμερισμὸν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Τραπέζης ἐμποδίων καὶ τὴν προώθησιν τῶν θεμάτων μας πρὸς τὰς ἐπιθυμητὰς λύσεις.

Οὕτω μετὰ μακρὰν διαδρομὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς Γραφείου εἰς τὸ ἄλλο καὶ ἀφοῦ ἠπειλήθη πρὸς στιγμὴν ὁ καταποντισμός του εἰς κάποιο ὑψηλὸν ἑρμάριον, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τέλους εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 82)Α φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὑπ' ἀριθ. 290)21-3-66 Βασιλικὸν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐκυροῦντο αἱ ἐπελθοῦσαι μετὰ 15μηνους σκληρὰς διαπραγματεύσεις τροποποιήσεις εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας. Ἀνάλυσις καὶ λεπτομερὴς ἀπαρίθμησις τῶν τροποποιηθέντων ἄρθρων ἐγένετο κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους ὥστε νὰ καθίσταται περιττὴ ἡ ἐπανάληψίς των.

Δέον ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν ἐν προκειμένῳ τὰ ἑξῆς: Βεβαίως αἱ γενόμεναι τροποποιήσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ δὲν εἶχον τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ ἐπιβαλλομένην ἔκτασιν. Καὶ παραμένει θεμελιῶδες αἴτημά μας ἡ ριζικὴ ἀναμόρφωσις καὶ ἡ κατάρτισις ἑνὸς πλήρους καὶ συγχρονισμένου Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας — πραγματικοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῶν ὑποχρεώσεων ἀλλὰ καὶ τῶν δικαιωμάτων μας.

Ἐν τούτοις οὐδόλως δέον νὰ παρορῶμεν τὴν σημασίαν τοῦ ἐπιτεύγματος, τὰς ἀμέσους εὐεργετικὰς αὐτοῦ ἐπιπτώσεις καὶ τὰς διανοιγομένας ἐντεῦθεν περαιτέρω δυνατότητας βελτιώσεως, εἰς πλεῖστα σημεῖα, τῆς θέσεώς μας.

Εἰδικώτερον ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν προσαυξήσεων εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν κατὰ 5% τοῦ ἀνωτάτου ποσοστοῦ τῶν προσαυξήσεων καὶ τὴν κατὰ ἓν ἔτος οἰκονομικὴν προώθησιν, συλλήβδην, δύο χιλιάδων (2.000) συναδέλφων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ Α΄ καὶ ἄνω, ὅστις προστιθέμενος εἰς τοὺς κατὰ ἓν ἔτος προωθηθέντας παραλλήλως λόγῳ καταργήσεως τῆς προσωρινότητος διὰ τοὺς συναδέλφους τοὺς προσληφθέντας μετὰ τὸ 1953 ἐκάλυπτε τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ τότε ὑπηρετοῦντος Προσωπικοῦ.

Ἐξ ἄλλου ἡ χορήγησις τοῦ κλάσματος τῆς προσαυξήσεως ἐκτὸς τῆς σημαντικωτάτης ὑλικῆς ὠφελείας διὰ τοὺς κατ' ἄνισα διαστήματα προαγομένους εἰς τοὺς ὀργανικοὺς βαθμοὺς καθιστᾷ ἤδη εὐχερῆ τὴν περαιτέρω διεύρυνσιν τῶν σχετικῶν θέσεων διότι κατέστησεν ἄνευ σχεδὸν σημασίας, διὰ τὴν Τράπεζαν ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς τὴν συμπίεσιν τοῦ ἀριθμοῦ των.

Τέλος δὲν εἶναι ἄνευ σημασίας ἡ ὁριστικὴ διὰ τῶν τροποποιήσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ νομιμοποίησις τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτεύξεων ὡς πρὸς τὰς προσαυξήσεις εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ Λογιστοῦ Α΄ καὶ κάτω βαθμούς, ἡ διεύρυνσις τῶν ὁρίων τοῦ ἀναγνωριζομένου χρόνου ἀσθενείας ὡς τοιούτου πραγματικῆς ὑπηρεσίας κ.λ.π.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΤΗΣ - ΠΤΥΧΙΑ - ΝΟΜΟΙ

Ἀλλὰ αἱ κύριαι προσπάθειαι κατὰ τὸ παρελθὸν ετος ἀφεωρων εἰς τὴν ἐπίλυσιν τριῶν βασικῶν θεμάτων ἀφορωντων εἰς ἰσαρίθμους πολυπληθεῖς κατηγοριας συναδελφων. Εἰδικωτερον το θεμα τῆς καταργήσεως του χρόνου τῆς προσωρινότητος διὰ τους συναδελφους τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπετελεσε πρώτιστον χρέος τιμης διὰ τὴν Ἐκπροσωπησιν. Ὡς γνωστόν, διὰ τῆς καταργησεως, κατόπιν τῶν σχετικῶν δικαστικων ἀποφάσεων καὶ τῆς ἐπιδειχθείσης ἐκ μέρους τῆς τότες Διοικήσεως τῆς Τραπέζης κατανοήσεως, τῆς παρατύπως ἐπιοληθεισης, καθυστερήσεως εἰς τοὺς ἐκ τῆς τέως Τραπεζης Ἀθηνῶν, προερχομένους συναδελφους εἴχομεν ἐπανέλθει ἐν τῇ οὐσίᾳ εἰς τὴν αὐθαίρετον καὶ ἄδικον ἔνταξιν τοῦ Ἡλιάσκου βάσει τῆς ὁποίας ὑπάλληλοι ὁμοχρονοι διέφερον εἰς τὴν ἐξέλιξίν τους ἀπὸ 1½ -2 ἔτη κατὰ τὸν χρόνον δηλαδὴ τῆς βαρυνούσης, τους ἐκ τῆς τέως Ἐθνικῆς προερχομένους συναδέλφους, προσωρινότητος.

Πρόδηλος καθίστατο ἡ ἀνάγκη τῆς προωθήσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσωρινότητός των καὶ τῶν ἐκ τῆς τέως Ἐθνικῆς προερχομένων συναδέλφων ἵνα ἐπέλθῃ ἡ χρονικὴ ἀπὸ ἀπόψεως ἐξελίξεως εὐθυγράμμισις τῶν δύο πτερύγων τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἱδρύματος. Ἡ Διοίκησις ὅμως τῆς Τραπέζης ἀφοῦ ὅλως ἀδικαιολογήτως ἐδέχθη νὰ προωθήσῃ μόνον τοὺς μετὰ τὴν 1)1)1943 προσληφθέντας, ἠρνεῖτο τὴν δι' ἁπλῆς πράξεως πραγμάτωσιν τῆς προωθήσεως καὶ προέκρινε τὴν νομοθετικὴν ὁδόν. Θὰ ἦτο λίαν κοπιαστικόν, ἂν καὶ ἴσως πολὺ χρήσιμον καὶ διδακτικόν, νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν βασανιστικῶν καὶ ἀτελειώτων διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Διοικήσεως αἱ ὁποῖαι ἀπητήθησαν διὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη βεβαίως καὶ διὰ τὰς διατάξεις αἵτινες ἀφεώρων εἰς τὰ δύο ἕτερα θέματα, τοῦ πτυχίου καὶ τῶν Νόμων 751 καὶ 1836.

Περιοριζόμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι πολλάκις ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας δύο ἢ καὶ τρεῖς φορὰς συνεφωνήσαμεν ἐπὶ μιᾶς ὡρισμένης διατυπώσεως διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἐν συνεχείᾳ ὅτι κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων σύνταξιν τῆς οἰκείας διατάξεως προσετέθησαν ἢ παρελείφθησαν φράσεις ἀλλοιοῦσαι σημαντικῶς τὴν οὐσίαν ταύτης.

Καὶ δυστυχῶς ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν σχετικῶς μὲ τὴν προσωρινότητα ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐμποδίσωμεν, καθ' ὅσον ἐγένετο ἐν κρυπτῷ, τὴν τροποποίησιν τοῦ σημείου διὰ τοῦ ὁποίου ἡ οἰκονομικὴ ἰσχὺς τῆς προωθήσεως τῶν προσωρινῶν τῆς τέως Ἐθνικῆς ἤρχιζαν ἀπὸ 1)1)1966 ὡς ἐγένετο καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν συναδέλφων τῆς τ. Ἀθηνῶν. Κάποιος δῆθεν Ἡρακλῆς τῶν συμφερόντων τῆς Τραπέζης διέπραξεν τὴν ἐν προκειμένῳ ἀπρέπειαν, τὰς συνεπείας τῆς ὁποίας ἔχει χρέος νὰ ἄρῃ ἡ παροῦσα Διοίκησις.

Τελικῶς κατηρτίσθησαν δύο σχέδια Νόμων ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἓν περιέλαβε τὰς σχετικὰς μὲ τὴν προσωρινότητα καὶ τὸ πτυχίον διατάξεις, τὸ δὲ ἕτερον τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς προστατευομένους τῶν Νόμων 751 καὶ 1836 ἄρθρα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀπετέλεσε διάταξιν εὐρυτέρου ἐργατικοῦ προσχεδίου.

Καὶ πάλιν θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐκταθῶμεν εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν περιπετειῶν τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν ὑπὸ τῆς Μικρᾶς Βουλῆς ψήφισιν τῶν δύο τούτων νομοσχεδίων. Πόσαι ἀντιδράσεις ὑπερενικήθησαν διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς τὴν ψήφισίν των τὰς γνωρίζουν πολὺ καλῶς πλεῖστοι ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς φάσεις τῶν συζητήσεων. Τὸ μόνον ὅπερ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εἶναι ὅτι οἱ ἐκπρόσωποί μας πολλάκις ἠναγκάσθησαν μεταξὺ τῶν ἄλλων νὰ διανυκτερεύσουν εἰς τὴν Βουλὴν παρακολουθοῦντες τὰς σχετικὰς συζητή-

(Συνέχεια στὴν 6η σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ὁ Φ. Μαυρῆς

Ὁ δυνάστης τῶν ἐργαζομένων καὶ προδότης τῶν συμφερόντων τους, Φώτης Μακρῆς, ἔχει τὸ θράσος νὰ ὑβρίζῃ καὶ νὰ ἀπειλῇ τοὺς Τραπεζοϋπαλλήλους ὅτι καρπώνονται ὀφέλη ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως καὶ ὅτι κάποτε θὰ «ἐξοφλήσουν τοὺς λογαριασμοὺς ποὺ ἔχουν ἀνοίξει». Ἡ προσπάθεια αὐτὴ — οὔτε πρώτη, οὔτε καὶ τελευταία — εἶναι χαρακτηριστικὴ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος μὲ τὴν προκλητικότητά του καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ κεφαλαίου προσπαθεῖ συνεχῶς νά φέρῃ σὲ ἀντίθεση καὶ νὰ διασπάσῃ τοὺς ἐργαζομένους. Ὅμως, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὄχι μόνο δὲν πρόκειται νὰ τὸ καταφέρῃ, ἀλλὰ ἐπειδὴ καταλαβαίνει ὅτι ΠΟΛΥ ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΘΗ Ο ΙΔΙΟΣ μέσα στὶς ἁμαρτίες του, ἀποδύεται σ' ἕναν ἀγῶνα ἀπελπισίας προκειμένου νὰ διατηρηθῇ στὴν ἐξουσία. Οἱ καιροὶ ὅμως ἀλλάζουν. Γρήγορα ἔρχεται ὁ καιρὸς ποὺ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ κληθῇ ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν ἐργαζομένων νὰ λογοδοτήσῃ γιὰ τ' ἀνομήματά του. Καὶ τότε θὰ δοῦμε ποιὸς θὰ ἐξοφλήσῃ τοὺς λογαριασμοὺς ποὺ ἔχει ἀνοίξει.

Νὰ τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψη τους

Ὁλόκληρη ἡ Ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη ἔχει ξεσηκωθῆ ἀπὸ τὴν παραπομπὴ τοῦ συναδ. Ὀρέστη Χατζηβασιλείου στὸ συμβούλιο Νομιμοφροσύνης γιὰ ν' ἀπολυθῇ «ὡς μὴ νομιμόφρων» βάσει τοῦ Ν. 516/1948. Νὰ τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψη τους ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι ποὺ πρωταγωνιστοῦν σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεση, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι θ' ἀντιτάξουν τὴ δύναμή τους καὶ θὰ παλαίψουν ἀλύγιστοι ὄχι μόνο γιὰ τὸν συνάδελφο Ὀρέστη Χατζηβασιλείου — ποὺ εἶναι ἤδη πολὺ γνωστὸς γιὰ τοὺς ὡραίους καὶ τίμιους ἀγῶνες του — ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ὁριστικὴ κάθαρση τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης στὸν τόπο ποὺ γεννήθηκαν. Ἰδιαίτερα οἱ ἐργαζόμενοι στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα ποὺ δέχτηκαν τὸ πρῶτο πλῆγμα — ἀπόλυση νέου συναδέλφου γιὰ τὴν ἴδια αἰτία — θὰ παλαίψουν μὲ ἰδιαίτερη ἔνταση γιὰ τὴν κατάργηση ὅλων τῶν ἀνελεύθερων καὶ ἀντικοινωνικῶν, νόμων οἱ ὁποῖοι πλήττουν ὄχι μόνο τοὺς ἐργαζομένους ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος·

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 5η σελίδα)

σεις καὶ τὰς βροχηδὸν κατατιθεμένας παντοειοεῖς τροπολογίας. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως τὸν ρόλον καὶ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Ἰατρίδη — προέδρου τοῦ Συνδέσμου των πολεμιστῶν τοῦ Νομου 751 καὶ 1836 — δραστηριότητα διὰ τὴν προάσπισιν καὶ ψηφισιν τοῦ σχετικοῦ Νομοσχεδίου.

Κατόπιν μακρᾶς ταλαιπωρίας ἐπετεύχθη πρῶτον τὸ 3ον δεκαήμερον Ἰουνίου 1966 ἡ ψήφισις τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὰς μετὰ τὸ 1943 προσωρινότητας τῆς τ. Ἐθνικῆς καὶ τοὺς πτυχιούχους καὶ μετὰ δύο μῆνας ἡ ψηφισις τοῦ ἀφορῶντος εἰς τοὺς νεοπολεμιστὰς νομοσχεδίου.

Ἡ δημοσίευσις ἐγένετο κατὰ τὴν αὐτὴν σειράν:

Οὕτω:Α) εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 146) 1-8-66 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 4528 Νομοθετικὸν Διάταγμα «Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.»

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος προωθοῦνται κατὰ τὸν «καθαρὸν» χρόνον τῆς ὑπολειπομένης προσωρινότητός των οἱ μετὰ τὴν 1-1-1943 προσληφθέντες ὡς Λογιστικοὶ Ὑπάλληλοι ὡς καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν προσωρινῶν Εἰσπρακτόρων οἱ ὁποῖοι ἀρχῆθεν ἠσχολοῦντο εἰς καθήκοντα Λογιστικοῦ Ὑπαλλήλου μεταταγέντες βραδύτερον κατόπιν σχετικῆς δοκιμασίας.

Αἱ ἀδυναμίαι τῆς δοθείσης ἐν προκειμένῳ λύσεως (ἀρχικαὶ καὶ μεταγενέστεραι) ἐπεσημάνθησαν κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τῆς Ἐκπροσωπήσεως, αἱ πλεῖσται δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπαρτίζουν αἰτήματα τεθέντα πρὸς ἄμεσον ἐπίλυσιν κατὰ τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα. Παραμένει ὅμως μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ μία αἰσθητὴ ἀδικία ἤτοι ἡ μὴ κατάργησις τῆς παραταθείσης προσωρινότητος συνεπείᾳ ἀποτυχίας εἰς διαγωνισμὸν μονιμοποιήσεως.

Ἐφ' ὅσον ἡ κατάργησις τῆς προσωρινότητος εἰς τοὺς τῆς τέως Ἐθνικῆς (ἔστω καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ τὸ 1943 καὶ ἐντεῦθεν προσληφθέντας) ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξισώσεώς των μὲ τοὺς ὁμοχρόνους των τοὺς ἐκ τῆς τ. Ἀθηνῶν προερχομένους, ἔδει νὰ μὴ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ συνέπειαι τῆς ἀποτυχίας εἰς διαγωνισμὸν μονιμοποιήσεως ἐφ' ὅσον τοιοῦτος δὲν ἐλάμβανε χώραν εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν.

Σημειωτέον ὅτι οἱ τυχόντες προωθήσεως λόγῳ προσωρινότητος ἀνῆλθον εἰς 500 (πρόσ. πρὸ τοῦ 1953) καὶ εἰς 800 (προσ.. μετὰ τὸ 1953).

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ προαναφερθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, προωθοῦνται κατὰ δύο ἔτη οἱ ἐκ τῶν ὑπαλληλων εχοντες η αποκτωντες μελλοντικως πτυχιον ανωτατης σχολης της ημεδαπης η ισοτιμου της αλλοδαπης, εφ οσον κατα τα δυο προηγουμενα ετη ἡ ὑπηρεσια των ἐκριθη ως ευδοκιμος, ἄλλως ἐφ᾽οσον αυτη θα ειναι ευδοκιμος κατὰ τὰ επομενα δύο ετη.

Ὡς πρὸς τὴν λύσιν ταύτην σημειοῦται μεθ' ἱκανοποιησεως οτι ἡ ἐγκατάλειψις ὑπο της Διοικήσεως τῆς περιοριστικης απαριθμισεως τῶν ἀνωτατων σχολων, ως ἐγένετο εἰς τὰ πρωτα ὑπ αὐτῆς καταρτισθεντα σχέδια διηύρυνε τὸν ἀριθμον τῶν δικαιουμένων της προωθησεως ταυτης ἀσχετως τῆς παρατηρηθεισης ποιας τινος εν προκειμενῳ συγχυσεως.

Ἡ ἁρμοδια Ὑπηρεσία τῆς Δ)νσεως Προσωπικοῦ ἠδυνηθη παρα τὸν φορτον τῶν παραλλήλως διενεργουμένων συσσωρευτικως προαγωγῶν νὰ ἐκδώση μεχρι τέλους τοῦ λήξαντος ἔτους τὰς ἀφορωσας εἰς πάσας τὰς κατὰ τὰ ἀνωτερω προωθήσεις ὀνομαστικὰς ἐγκυκλιους. Οἱ κατὰ τὴν πρώτην φασιν προωθηθέντες πτυχιοῦχοι ἀνῆλθον εἰς 400.

Β) Διὰ παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 4547 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῆς Ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ περὶ ἑτέρων διατάξεων» δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 192)24—2—66 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως χορηγεῖται διετὴς προώθησις εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς Τραπέζας καὶ τὴν ΔΕΗ προστατευομενους τῶν Νόμων 751 καὶ 1836.

Ἐπαινετὴ ἐν προκειμένῳ ὑπῆρξεν ἡ πρωτοβουλία τῆς Διοικήσεως τῆς ἡμετέρας Τραπέζης νὰ ἐκδώση πρώτη μεταξὺ ὅλων τῶν παρεμφερῶν ὀργανισμῶν τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν προώθησιν βάσει τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐγκύκλιον μὲ πνεῦμα γενικῶς εὐρύ, δοθέντος ὅτι ὡρισμέναι ἀσάφειαι εἰς τὴν φρασεολογίαν τῆς σχετικῆς παραγράφου ἠδύναντο νὰ δώσουν λαβὴν εἰς ἠθελημένας λίαν περιοριστικὰς παρερμηνείας. Πάντως καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ἀπεφεύχθη ὁ πειρασμὸς τοῦ καθορισμοῦ ὡς δικαιουμένων τῆς προωθήσεως τῶν προσληφθέντων ἀπὸ τῆς 10 - 8 - 1948 (ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 751) καὶ ἐντεῦθεν. Ὁ ἐν λόγῳ περιορισμὸς ἐδημιούργησε καταφανεῖς ἀδικίας, τὴν ἄρσιν τῶν ὁποίων ἡ Ἐκπροσώπησις ἐπιδιώκει συντόνως μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τελικῶς οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες δὲν θὰ ἀρνηθοῦν καὶ ἐν προκειμένῳ τὴν ἀπονομὴν τοῦ Δικαίου. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας οἱ δικαιούμενοι προώθησιν βάσει τῶν ἀπόψεων τῆς Διοικήσεως ἀνέρχονται εἰς 800.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἐνασχόλησις μὲ τοὺς ὀγκολίθους τῶν θεμάτων τοῦ Ὀργανισμοῦ, τῶν προσωρινοτήτων τῶν πτυχιούχων καὶ τῶν Πολεμιστῶν τοῦ Νόμου 751 καὶ 1836 ἀπερρόφησε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς προσπαθείας συλλογικῆς Ἐκπροσωπήσεως κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος.

Ἐν τούτοις οὐδόλως παρημελήθησαν ἕτερα διαφόρου ὑφῆς ἢ μικροτέρας ἐκτάσεως ζητήματα ἐκ τῶν ἀπασχολούντων τοὺς συναδέλφους.

Οὕτως ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀνεφέρθη ἡ Ἐκπροσώπησίς μας ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἐκπροσωπήσεων τῶν λοιπῶν Ἐθνοτραπεζικῶν Συλλόγων, ἀπετέλεσε τὸν κύριον προωθητικὸν παράγοντα εἰς τὰς ἐξορμήσεις τῆς Ὁμοσπονδίας μας διὰ τῶν ὁποίων ἐπετεύχθησαν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ αἱ γνωσταὶ αὐξήσεις τῶν ἀπὸ 1-2-1966 ἀποδοχῶν μας

α) κατὰ 15% διὰ τὸ μέχρι δραχμ. 2.500 τμῆμα αὐτῶν, β) κατὰ 8% διὰ τὸ μέχρι δρχ. 4.000 τμῆμα αὐτῶν.

Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ ἐν προκειμένῳ αὐξήσεις ἐξηνεμίσθησαν σχεδὸν ἐκ τῆς σημειωθείσης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς χορηγήσεώς των καὶ ἐντεῦθεν ἀνόδου τοῦ κόστους ζωῆς.

Ἐξ ἄλλου, σημαντικὸν ἐμπόδιον διὰ τὴν προώθησιν μερικωτέρων ἰδίᾳ ζητημάτων τῶν συναδέλφων ἀπετέλεσε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ὄγκος τῶν συσσωρευθεισῶν προαγωγῶν.

Ὡς γνωστὸν παρέστη ἡ ἀνάγκη κατὰ τὸ δεύτερον κυρίως ἑξάμηνον τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους νὰ διενεργηθοῦν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα ἐσημειώθησαν ἀλλαγαὶ εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ, αἱ προαγωγαὶ τῶν Τμηματαρχῶν Β΄ πρὸς Α΄ τοῦ Ἰουλίου 1965 καὶ αἱ προαγωγαὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν βαθμῶν καὶ τῶν δύο ἑξαμήνων τοῦ 1966. Ἐπιπροσθέτως ἔδει νὰ ἀναπροσαρμοσθοῦν, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νέου Ὀργανισμοῦ, ἡ ἰσχὺς τοῦ ὁποίου ἤρχετο ἀπὸ τῆς 1)1)66, αἱ προσαυξήσεις ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ Λογιστοῦ Α΄ καὶ ἄνω βαθμῶν.

Παρὰ ταῦτα οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες ἐτήρησαν τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις δυνηθέντες νὰ τελειώσουν τὰς προαγωγὰς ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους. Βεβαίως δὲν ἔλειψαν καὶ ὡρισμένα «λάθη» κατὰ τὰς προαγωγὰς εἰς τοὺς ὀργανικοὺς βαθμούς. Διὰ νὰ εἴμεθα δίκαιοι, ταῦτα δὲν καταλογίζομεν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς βάρος τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ, ἡ ὁποία ὁμολογουμένως προσεπάθησε νὰ ἀποκαταστήσῃ ὡρισμένας ἀδικίας τοῦ παρελθόντος διὰ τῆς προαγωγῆς ὡρισμένων παλαιοτέρων συναδέλφων συστηματικῶς ἐπὶ ἔτη παραγκωνιζομένων. Τὰ διαπραχθέντα λάθη καταλογίζομεν κυρίως εἰς βάρος τοῦ συστήματος διενεργείας τῶν ἐν λόγῳ προαγωγῶν κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς τὸ Συμβούλιον προαγωγῶν ἀποτελούμενον, ὀρθῶς ἴσως, ἐκ τῶν Δ)ντῶν τῆς Διοικήσεως, διενεργεῖται ψηφοφορία δι' ἕνα ἕκαστον τῶν κρινομένων μὲ ἀποφασιστικὸν ἀποτέλεσμα. Τὸ ἐκ πρώτης ὄψεως ὀρθολογικώτατον καὶ δημοκρατικώτατον αὐτὸ σύστημα καταλήγει δυστυχῶς εἰς πλείστας περιπτώσεις εἰς ὑποστήριξιν τῶν συμπαθειῶν τῶν δυναμικωτέρων Διευθυντῶν. Φρονοῦμεν ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πραγματοποιουμένης ἀναθεωρήσεως τοῦ συστήματος καταρτίσεως φύλλων ποιότητος θὰ ληφθῇ μέριμνα ἐξουδετεροῦσα εἰς τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἔκτασιν τὰ μειονεκτήματα τοῦ προεκτεθέντος τρόπου διενεργείας τῶν προαγωγῶν.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπιτευγμάτων κυριώτερον ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ ἐνδιαφερομένων ὑπῆρξεν ἡ μετὰ πολλοῦ κόπου γενομένη ἀποδεκτὴ μερικὴ ἀποκαθήλωσις τῶν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς μισθολογικὴν στασιμότητα καταδικασμένων ταμιακῶν ἐκ μετατάξεως. Ἐκ τῶν ἐν λόγῳ συναδέλφων οἱ μὲν ἔχοντες τὰ τυπικὰ προσόντα προωθήθησαν κατὰ πέντε μῆνας δι' ἕκαστον ἔτος μισθολογικῆς καθηλώσεως, οἱ δὲ στερούμενοι προσόντων κατὰ τέσσαρας ἐπὶ συμψηφισμῷ τῶν χορηγηθεισῶν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μέχρι τοῦδε προωθήσεων. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου προωθήθησαν ἀπὸ 6 μῆνας μέχρι καὶ 3 ἔτη περίπου 140 συνάδελφοι ταμιακοὶ ἐκ μετατάξεως.

Ἐν προκειμένῳ ἡ Ἐκπροσώπησις ἐκφράζει τὴν πικρίαν της διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν ὀλίγων δεκάδων συναδέλφων τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ γενομένη ρύθμισις ἀφεώρα μόνον εἰς τοὺς μισθολογικῶς καθηλωθέντας οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς βαθμολογικῶς ἀδικηθέντας, παρὰ τὴν ἀντίθετον ρητὴν ὑπόσχεσιν τῶν ἁρμοδίων. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἀκριβῶς διὰ νὰ περιληφθοῦν καὶ οἱ βαθμολογικῶς καθηλωθέντες παρειλκύσθη ἐπὶ μῆνας ἡ ἐπίλυσις τοῦ ὅλου θέματος. Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι ἀποτελεῖ χρέος τῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἀναδειχθησομένης Ἐκπροσωπήσεως νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ μέτρου.

Θετικὸν ἐπίσης ἐπίτευγμα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ καταρτισμὸς ἐπιτροπῆς δι' ἀναθεώρησιν τοῦ συστήματος συντάξεως φύλλων ποιότητος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου αἱ Ἐκπροσωπησεις των Συλλογων τῆς Τραπεζης ὑπέβαλον εἰς την Διοικησιν ὑπομνημα ἐκ 35 σημείων διαλαμβάνον τα σπουδαιότερα ἐκ των ἐκκρεμῶν θεμάτων των ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Τὸ ὑπόμνημα συνεζητήθη κατ' ἐπανάληψιν μετὰ των ἁρμοδίων ὑπηρεσιακων παραγόντων καὶ ἐγενοντο πλεῖσται ὅσαι ἱεραρχήσεις καὶ ταξινομησεις τῶν ἐπι μερους αἰτημάτων προς διευκόλυνσιν τῆς ἐπιλύσεως των. Πρόθυμος ἡ Ἐκπροσώπησις καὶ λαμβάνουσα πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκ τῶν προαναφερθεισῶν μαζικῶν προωθήσεων οἰκονομικὰς ἐπιπτώσεις ἐδέχετο ὅπως κλιμακωθῇ ἡ ἐπίλυσις τῶν αἰτημάτων τοῦ Ὑπομνήματος κατὰ τροπον ἀνώδυνον, εἰ δυνατον, διὰ τὸ Ἵδρυμα.

Ἀτυχῶς μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ νέα Διοίκησις τῆς Τραπέζης, πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐγένοντο αἱ δέουσαι υπηρεσιακαὶ εἰσηγήσεις, δὲν εὗρε τὸν χρόνον νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὰ εἰδικώτερα θέματα τοῦ Προσωπικοῦ. Κατὰ τὰς ἐπανειλημμενας παραστάσεις μας ὁ κ. Διοικητης δὲν ἠρνεῖτο μὲν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ λύσις ἐκκρεμῶν θεμάτων, εὕρισκεν ὅμως πάντοτε τρόπον νὰ ἀποφεύγῃ συγκεκριμένας δεσμεύσεις προβάλλων πολλαπλᾶς ἀσχολίας του διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὀργανωτικῶν κλπ θεμάτων τῆς Τραπέζης.

Καὶ ναὶ μέν, εἶναι πράγματι δυνατόν, τὰ προβλήματα τῆς Τραπέζης νὰ ἀπορροφοῦν τὰς σκέψεις καὶ τὸν χρόνον τῆς Διοικήσεως, δὲν εἶναι ὅμως ἀνέφικτος καὶ ἡ ἐξεύρεσις ὀλίγων ὡρῶν διὰ τὴν συζήτησιν τῶν προβλημάτων τῶν ἐργαζομένων οἱ ὁποῖοι ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἀποτελοῦν καὶ τὸν ἀποφασιστικώτερον παράγοντα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ μὴ τῶν σχεδίων τῆς Διοικήσεως διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ Ἱδρύματος.

Ὡς ἐκ τούτου, διάχυτος εἶναι ἡ ὑποψία ὅτι ἡ νέα Διοίκησις, καίτοι ἐκ τῶν κόλπων μας προερχομένη, δὲν ἔχει τὴν διάθεσιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοὐλάχιστον, νὰ προβῇ εἰς περαιτέρω παραχωρήσεις πρὸς τὸ Προσωπικὸν ὁσονδήποτε καὶ ἂν αὐταὶ θεωροῦνται ἐπιβεβλημέναι. Καὶ ἡ ὑποψία ἐνισχύεται ἐκ τῆς ἀτυχοῦς ἀποπείρας περὶ καταργήσεως παροχῶν ἀποτελουσῶν κεκτημένον δικαίωμα (ἐπίδομα σπουδῶν). Ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ μεγάλη ἀνησυχία πάντων τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων λειτουργῶν τοῦ Ἱδρύματος ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς ἐν προκειμένῳ τακτικῆς ἡ ὁποία ειναι δυνατὸν νὰ ἀπολήξῃ εἰς τὴν ἀπευκταίαν σύγκρουσιν.

Ὡς εἰκὸς ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐκ τῆς Τραπέζης κατόπιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῆς πρωθυπουργίας κατὰ τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου 1966 ηὔξησε τὰς ὑφισταμένας ἐκ τῶν προεκτεθέντων δυσχερείας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ.

Βεβαίως πάντες οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Ἵδρυμα ἀντιλαμβάνονται πλήρως τὴν ἔκτασιν τῆς προσγενομένης εἰς αὐτὸ τιμῆς διὰ τῆς διὰ δευτέραν φορὰν πρωθυπουργοποιήσεως τοῦ Διοικητοῦ του καὶ δὴ εἰς στιγμὰς δυσχερεῖς διὰ τὴν χώραν μας.

Τυγχάνει ὅμως ἀδιανόητον νὰ ἀποτελέσῃ ἡ ἐκ τοῦ Ἱδρύματος ἀπουσία τοῦ κ. Διοικητοῦ ἀφορμὴν διὰ τὴν περαιτέρω παρέλκυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων τῶν ἐργαζομένων.

Ὁ μηχανισμὸς τῆς Τραπέζης κινεῖται, κατὰ τὰς δυνατότητάς του, ἀρτίως εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τομεῖς. Δέον νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι θὰ εἶναι ὅλως ἀδικαιολόγητος ἀλλὰ καὶ ἀπαράδεκτος ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Ἐκπροσωπήσεως ἡ ἀκινητοποίησίς του μόνον εἰς μίαν Διεύθυνσιν.

Ἐν τέλει δέον νὰ σημειώσωμεν ὅτι κατόπιν τῶν ἀλλεπαλλήλων διαβημάτων μας τόσον εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Προσωπικοῦ, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀντικαθιστῶντα τὸν κ. Διοικητήν, Ὑποδιοικητὴν κ. Γαζῆν ἐγένοντο κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτὰ ὡρισμένα μικροτέρας ἐκτάσεως θέματα, ἤτοι:

1. Ἡ κατάργησις τῆς προσωρινότητος διὰ τοὺς κατὰ τὸ 1942 προσληφθέντας συναδέλφους.

2. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν χορηγηθεισῶν προωθήσεων εἰς τοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι ὡς κλητῆρες ἐξετέλουν ἐργασίαν ὑπαλλήλου.

3. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐπὶ ἔλαττον καταβληθέντων ποσῶν ἐξ ἀσφαλίστρων εἰς τοὺς μὴ λαμβάνοντας κατὰ μῆνα ἐπίδομα ἐξ αὐτῶν.

4. Ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸ Προσωπικὸν τῶν ποσῶν μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεβαρύνθη τοῦτο διὰ τὸ τμῆμα τοῦ φόρου μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἔτους 1965 τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς γενομένας κατὰ τὸ 1965 καταβολὰς διαφορῶν ἀφορωσῶν εἰς ἀναδρομικὰς ἀποδοχὰς προηγουμένων ἐτῶν.

5) Ἡ συνέχισις τοῦ ἐπιδόματος τέκνων, διὰ τὰ σπουδάζοντα ἐξ αὐτῶν μέχρι τοῦ 25ου ἔτους.

Οὕτω παραμένει σχεδὸν τὸ σύνολον (ἀπὸ ἀπόψεως βαρύτητος) τῶν αἰτημάτων τοῦ Ὑπομνήματος ἀνεπίλυτον. Ταῦτα εἶναι:

1) Τακτοποίησις τῶν ἐκ μετατάξεως Ταμιακῶν.

(ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶχεν ὁλοκληρωθῇ ἡ μελέτη καὶ εἶχεν ὑποβληθῇ ἡ σχετικὴ εἰσήγησις ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ πρὸς την Διοικησιν τῆς Τραπεζης).

2) Τακτοποιησις προωθήσεως α΄) Κλητηρων, οιτινες ὅτε ἔφεροντο ὡς ἐργαται διεξήγαγον ἐργασίαν Κλητῆρος, β΄) Εἰσπρακτόρων, οἵτινες οτε ἦσαν Κλητῆρες διεξηγαγον ὑπηρεσίαν Εἰσπράκτορος.

(ἐπὶ τοῦ ἐν λογῳ θεματος ἔχει δοθῆ μέχρι τοῦδε μερικὴ λύσις, καλύψασα μέρος μόνον ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν πραγματικῶν περιπτώσεων καὶ δημιουργήσασα ὡς ἐκ τούτου, ἀνισότητα μεταχειρίσεως καὶ ἀδικίαν εἰς βάρος των μὴ τακτοποιηθέντων ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς προειρημένας περιπτώσεις).

3) Ἀπόσβασις συλλογικῶν - ἠνοποιημένων δανείων.

4) Καταβολή, ἐφεξῆς, κατὰ μῆνα τῶν ἀσφαλίστρων καὶ εἰς τοὺς μὴ λαμβάνοντας μηνιαίως ἐπίδομα ἐξ αὐτῶν, δι' ἴσης κατὰ μῆνα κατανομῆς τοῦ ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ, ὅπερ ἐτησίως δικαιοῦται ἕκαστος τῶν μὴ λαμβανόντων μηνιαῖον ἐπίδομα ἐξ ἀσφαλίστρων. Ὁμοίως καθορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ δι' ἀσφάλιστρα, ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους, εἰς 60% τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν.

5) Ἀπόδοσις εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς ὠφελείας τῆς Τραπέζης ἐκ τῆς καθυστερήσεως μέρους τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

6) Ἀναθεώρησις, ἐπὶ τὸ ὀρθόν, τοῦ ἐσφαλμένου τρόπου, καθ' ὃν ὑπελογίσθησαν καὶ καθωρίσθησαν τὰ ποσὰ διὰ φόρον μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἔτους 1964, ἅτινα ἐνσωματώθησαν, ἀπὸ 1—1—1965 εἰς τοὺς βασικοὺς μισθοὺς τοῦ Προσωπικοῦ.

7) Ἀπόδοσις τῆς κακῶς ἐπιβληθείσης καθυστερήσεως (στασιμότητος) εἰς ὅσους ὑπέστησαν ταύτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἰς τὰ φύλλα ποιότητός των ἐχαρακτηρίζοντο «καλοί».

8) Μείωσις τοῦ χρόνου ἐξελίξεως μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ Α΄ εἰς 14 ἔτη.

9) Καθιέρωσις ἐπιδόματος βαθμοῦ ἀπὸ τοῦ Λογιστοῦ Α΄ καὶ ἄνω κατὰ τὰ ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἰσχύοντα.

10) Ρύθμισις τῆς ἀρχαιότητος τῶν κατ' ἄνισα διαστήματα προαχθέντων εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λογιστοῦ Α΄ καὶ ἄνω βαθμούς, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνισότης προέκυψεν, πράγματι, ἐκ τῆς στενότητος τῶν ὀργανικῶν θέσεων.

11) Ἄρσις ὡρισμένων ἐμφανῶν ἀδικιῶν.

12) Καθιέρωσις valeurs 1)1 καὶ 1)7 διὰ τοὺς προσληφθέντας ἢ προσλαμβανομένους ἀπὸ 1)1 μέχρι 31)3 καὶ ἀπὸ 1)7 μέχρι 30)9 ἀντιστοίχως, ὡς ἴσχυε διὰ τῆς ἐντάξεως 1944 (ἐγκύκλιος 22)6-6-44) καὶ ἀνετράπη, αὐθαιρέτως, διὰ τῆς ἐντάξεως 1953.

13) Καθορισμὸς τοῦ ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας εἰς ποσοστὸν 5% δι' ἑκάστην πενταετίαν μὲ ἀνώτατον 30% διὰ τὴν τριακονταετίαν.

14) Χορήγησις προσαυξήσεων καὶ εἰς τοὺς κάτω τοῦ Λογιστοῦ Α΄ βαθμούς, δι' ὅσους ὑπηρετοῦν εὐδοκίμως ἀλλὰ δὲν προάγονται ἐλλείψει τυπικῶν προσόντων.

15) Κατάργησις τῆς εὐχερείας ἀναστολῆς διενεργείας τῶν προαγωγῶν.

16) Κατοχύρωσις ἀντικειμενικοῦ τρόπου συντάξεως τῶν δελτίων ποιότητος, γνωστοποίησις αὐτῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ καθορισμὸς ἁρμοδίου Ὀργάνου καὶ σχετικῆς διαδικασίας διὰ προσφυγήν, εἰς περίπτωσιν παραπόνων ἢ ἀντιρρήσεων, τῶν ἐνδιαφερομένων. (Ἤδη κατηρτίσθη σχετικὴ ἐπιτροπή, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον οἱ Σύλλογοι).

17) Ὡράριον ἐργασίας τῶν συναδέλφων Κέντρου καὶ Ἐπαρχιῶν ἐκ τριάκοντα ἐννέα ὡρῶν ἑβδομαδιαίως κατ' ἀνώτατον ὅριον καὶ συναπτὴ ἐργασία κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.

18) Καταβολὴ εἰς τὰ Ταμεῖα Ὑγείας ὑπὸ τῆς Τραπέζης τοῦ συνόλου εἰσφορᾶς καὶ συνεισφορᾶς ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν εἰς περίπτωσιν ποινῆς προσωρινῆς παύσεως μετὰ στερήσεως τῶν ἀποδοχῶν (ἵνα μὴ διὰ τῆς τοιαύτης ποινῆς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἀποστερεῖται τῆς περιθάλψεως τοῦ Ταμείου Ὑγείας ὁ οὕτω τιμωρούμενος καὶ τὰ τυχὸν προστατευόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας του).

19) Συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς ἅπαντα τὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπάς, τῶν ὁποίων τὸ ἔργον ἔχει σχέσιν μὲ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ.

20) Ἀξιοποίησις τοῦ χρόνου εἰς τοὺς μικροὺς βαθμούς.

21) Παῦσις ὑπολογισμοῦ τόκων ἐπὶ τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰς τὸ Προσωπικόν της ἀτομικῶν δανείων.

22) Ἀναγνώρισις τῆς προϋπηρεσίας εἰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας Ἐσωτερικοῦ ἢ Ἐξωτερικοῦ, ἀσχέτως ποσοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῶν, διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

Καθιέρωσις τοῦ 55ου ἔτους ἡλικίας, διὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν γυναικῶν.

23) Ριζικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης.

24) Ἀναγνώρισις ὑπηρεσίας εἰς τὴν ζώνην τῶν πρόσω καὶ ἐξίσωσις σχετικῆς προωθήσεως.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ:

1) Ἀμοιβὴ ὑπερεργασίας εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποκαταστημάτων διὰ τὰς ἐπὶ πλέον 3 ὥρας.

2) Ἡ μετὰ 20ετῆ ὑπηρεσίαν ἔξοδος ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπάνδρων θηλέων συναδέλφων. (Ἐν προκειμένῳ ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἐκπροσωπήσεως πλήρως θεμελιωμένον ὑπόμνημα).

Ἐπίσης τὸ αὐτὸ νὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τοὺς ἀναπήρους πολέμου, τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν Τράπεζαν.

3) Ἡ χορήγησις ἐπιδομάτων τέκνου κ.λ.π. εἰς τὰς θήλεις συναδέλφους τῶν ὁποίων οἱ σύζυγοι δὲν λαμβάνουν τοιαῦτα κατὰ τὰ ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἰσχύοντα.

4) Ἡ ἐφαρμογὴ πρωθυπουργικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν καθιέρωσιν ἀνακουφιστικοῦ ὡραρίου διὰ τὰς ἐργαζομένας μητέρας.

5) Ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου περὶ προωθήσεως τῶν προσωρινῶν εἰς τοὺς ὡρομισθίους καὶ τοὺς ἐπί τι διάστημα πλασματικῶς ἀπολυθέντας.

6) Ἄρσις τῆς προσωρινότητος καὶ τῶν πρὸ τοῦ 1942 προσληφθέντων.

ΤΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Καὶ κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἐπίλυσις τοῦ θέματος τοῦ διαφορετικοῦ ὡραρίου τῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων. Αἱ ἐν προκειμένῳ δυσχέρειαι, γνωσταὶ βεβαίως εἰς ὅλους μας, δὲν ἀποτελοῦν, τοὐλάχιστον διὰ τὸ ἡμέτερον Ἵδρυμα, ἐπαρκῆ δικαιολογίαν διὰ τὴν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διάφορον ἐν προκειμένῳ μεταχείρισιν τῶν συναδέλφων τῆς Ἐπαρχίας οἱ ὁποῖοι σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐξακολουθοῦν, κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος των, νὰ ἐργάζωνται ὑπὸ ἕνα συνεχὲς ἄγχος.

Ἐξ ἄλλου, ἡ πρωτοβουλία τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ἡ Ὁμοσπονδία μας διὰ τὴν δημιουργίαν τοπικῶν παραρτημάτων της εἰς τὰς Ἐπαρχιακὰς πόλεις, ὀρθὴ βεβαίως καὶ ἐπιβεβλημένη καθ' ἑαυτήν, δὲν θὰ καταστήσῃ δυνατὴν εἰς τὸ ἄμεσον τοὐλάχιστον μέλλον, τὴν διὰ κοινῆς ἐπὶ ὁμοσπονδιακοῦ ἐπιπέδου δράσεως ἐπιβολὴν καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας τοῦ ὡραρίου τῶν 39 ὡρῶν τοῦ Κέντρου, λόγῳ τῆς σημειωθείσης ἀπὸ διετίας γνωστῆς ἀδυναμίας εἰς τὸ συγκρότημα Ἀνδρεάδη, ἐκ τῆς δημιουργίας τοῦ ἐργοδοτικοῦ ἀντισυνδέσμου, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας παρημποδίσθη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μετὰ τῶν Ἐκπροσωπήσεων τῆς Ἐμπορικῆς καὶ τῆς Ἰονικῆς - Λαϊκῆς Τραπέζης καταρτισθέντος σχεδίου κατὰ τὸ 1965 περὶ βαθμιαίας διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων τῶν ἐργαζομένων τῶν τριῶν Τραπεζῶν ἐπιβολὴν τοῦ ὡραρίου τοῦ Κέντρου.

Κατόπιν τούτου ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης μας ὀφείλει ἐφ' ὅσον ὁ κύριος λόγος τὸν ὁποῖον προβάλλει διὰ τὴν μὴ ἐξίσωσιν τοῦ ὡραρίου τῶν Ἐπαρχιῶν πρὸς τὸ τοιοῦτον τοῦ Κέντρου εἶναι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, νὰ θεωρήσῃ τὰς ἐπὶ πλέον ὥρας ὡς ὑπερεργασίαν καὶ νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρεται, τὴν προσήκουσαν ἀμοιβήν. Τοῦτο δὲ ὡς εἰκὸς προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς ὀρθῆς ἐπιλύσεως τοῦ θέματος.

ΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΙ ΜΑΣ ΟΡ)ΣΜΟΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Δύο σημαντικαὶ ἐξελίξεις ἐσημειώθησαν κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος εἰς τὸν τομέα τῶν ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν. Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἐπετεύχθη, κατόπιν μακροχρονίων διαπραγματεύσεων, συμφωνία, μεθ' ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων Συλλόγων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν ἀπομαχίᾳ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, διὰ τὴν ἑνοποίησίν του μετὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῶν συναδέλφων τῆς τ. Τραπέζης Ἀθηνῶν. Ἡ ἐν λόγῳ συμφωνία ἔχει εἰς γενικὰς γραμμὰς ὡς ἑξῆς: Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῆς τ. Ἐθνικῆς θὰ εἶναι ὑπέγγυος διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καταβολὴν τῶν συντάξεων εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου.

Ἐξ ἄλλου εἰς ὡρισμένας κατηγορίας συνταξιούχων τῆς Ἐθνικῆς θὰ καταβληθῇ ἕνα πρὶμ ἐπὶ τῶν ἤδη ἀπολαμβανομένων συντάξεων.

Σημειωτέον ὅτι παρὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐντόνους παραστάσεις μας πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὑπ' ὄψιν τῆς ὁποίας ἡ συναφθεῖσα συμφωνία ἐτέθη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, αὕτη δὲν ἐδέχθη εἰσέτι νὰ πράξῃ τὰ καθ' ἑαυτὴν διὰ τὴν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴν τῶν συμπεφωνημένων.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸν τομέα τῶν Ταμείων Ὑγείας κατέστη δυνατὴ ἡ ὑπὸ τῶν Ταμείων καὶ τῶν δύο πτερύγων τοῦ Προσωπικοῦ ἀγορὰ μιᾶς ἐκ τῶν καλυτέρων ἰδιωτικῶν κλινικῶν γνωστῆς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Παναγία ἡ Σπηλιανὴ» μὲ τὴν προοπτικὴν δημιουργίας ἰδίου προτύπου νοσηλευτικοῦ Ἱδρύματος.

Ὡς γνωστὸν ἡ ἀρχικὴ σκέψις ἦτο νὰ δημιουργηθῇ ἐν τοιοῦτον Ἵδρυμα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγροτικῆς, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ καθίστατο τὸ καλύτερον εἰς τὸ εἶδος του εἰς ὅλην τὴν Βαλκανικήν. Ἀτυχῶς τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ, ἡ ἀποτυχία δὲ αὐτὴ δὲν βαρύνει τὰ ἡμέτερα ταμεῖα Ὑγείας.

Κατόπιν τούτων καὶ ἀφοῦ ἐμελετήθη ἀπὸ ἰδιωτικοοικονομικῆς πλευρᾶς ἡ βιωτιμότης ἰδίου νοσηλευτικοῦ Ἱδρύματος, τὰ Ταμεῖα Ὑγείας τῶν δύο πτερύγων τοῦ Προσωπικοῦ ἀπεφάσισαν νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν δημιουργίαν του. Ἡ παρουσιασθεῖσα δὲ εὐκαιρία ἀγορᾶς τῆς προαναφερθείσης κλινικῆς διευκολύνει τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Ἐκπροσώπησις ἐτηρήθη ἐνήμερος ὅλων τῶν συναφῶν ἐνεργειῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν ἀγορὰν διὰ τὴν ἠθικὴν κάλυψιν τῆς ὁποίας ἔλαβεν ἰδίας ἀποφάσεις. (Διενέργεια χωριστῆς ἐκτιμήσεως κ.λ.π.).

Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξελίξεις εἰς τοὺς ἀσφαλιστικούς μας Ὀργανισμοὺς ἀποτελοῦν τεράστια βήματα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς Ὀργανικῆς Ἑνότητος τοῦ Προσωπικοῦ, τὰ πλεονεκτήματα τῆς ὁποίας ἔχουν πολλάκις τονισθῇ καὶ ἀποτελοῦν κτῆμα ὅλων μας.

Τέλος καὶ κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος, αἱ Ἐκπροσωπήσεις καὶ τῶν τεσσάρων Συλλόγων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης συνειργάσθησαν κατὰ τὸν πλέον ἁρμονικὸν τρόπον διὰ τὴν προώθησιν καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων τόσον ἐντὸς τῆς Τραπέζης ὅσον καὶ ἐπὶ Ὁμοσπονδιακοῦ ἐπιπέδου.

ΛΟΙΠΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ - ΑΤΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Ἡ Ἐκπροσώπησις ἐπραγματοποίησε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μακρὰς καὶ συστηματικὰς περιοδείας εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἐπαρχιακὰ ὑποκαταστήματα ἐπιληφθεῖσα πολλῶν εἰδικωτέρων θεμάτων, ἀπασχολούντων τοὺς συναδέλφους ἑκάστου ἐξ αὐτῶν.

Ἡ ἐντύπωσίς μας εἶναι ὅτι ἐσημειώθη μὲν ποιά τις βελτίωσις εἰς τὰς συνθήκας ἐργασίας τῆς Ἐπαρχίας, λόγῳ κυρίως τῆς κατόπιν τῶν ἐπιμόνων ἐπὶ ἔτη συστηματικῶν διαβημάτων μας, ἐπανδρώσεως τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποκαταστημάτων διὰ νέου Προσωπικοῦ, ἡ κατάστασις ὅμως γενικῶς παραμένει ἀπὸ πολλῶν ἄλλων ἀπόψεων ζοφερά.

Ἐξ ἄλλου καὶ κατὰ τὸ ἀπολογιζόμενον ἔτος ἡ Ἐκπροσώπησις μετὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ πρότερον ζήλου ἐπελήφθη τῶν ἀτομικῶν ζητημάτων ἑκατοντάδων συναδέλφων ἐπιτυχοῦσα τὴν ἐπίλυσιν πλείστων ἐξ αὐτῶν. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἀπασχόλησις τῆς Ἐκπροσωπήσεως ἀποκτᾷ ὁλονὲν καὶ μεγαλυτέραν σημασίαν δεδομένου ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συναδέλφων μελῶν τοῦ Συλλόγου μας συνεχῶς διευρύνεται ἀνελθὼν ἤδη εἰς 4.200.

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ

Ἡ ἀποκομισθεῖσα ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπαφῶν μετὰ τῆς Διοικήσεως πεῖρα πείθει ὅτι οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες τῆς Τραπέζης ἀπεφάσισαν νὰ σκληρύνουν τὴν ἔναντι τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα στάσιν των. Ὡς πρόχειρος δικαιολογία τῆς ἐν προκειμένῳ ἐγκαινιαζομένης τακτικῆς χρησιμεύουν αἱ ἐπιπτώσεις τῶν «ἐκτεταμένων παροχῶν» πρὸς τὸ Προσωπικόν, ὡς τοιούτων νοουμένων τῶν ἐπιλυθέντων κατὰ τὰ προεκτεθέντα αἰτημάτων, ἅτινα ἐλίμναζον ἀπὸ μακροῦ.

Ἀναμένεται ἰδιαιτέρως ἡ ἀνάπτυξις προσπαθείας διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν περικοπὴν τῶν βαθμολογικῶν συνεπειῶν τῶν ἐκ διαφόρων αἰτιῶν προωθήσεων εἰς τρόπον ὥστε νὰ μείνῃ ἀδιατάρακτος ἡ διὰ τῶν γνωστῶν εἰς ὅλους μεθόδων ἐπιμελῶς διαμορφωθεῖσα «ἐπετηρὶς» τοῦ Ἱδρύματος. Σχετικῶς ἐπιδιώκεται ἡ διὰ νομικιστικῶν συλλογισμῶν προκατάληψις τῆς «σκέψεως» ὅσων ἐκ τῶν ὑπευθύνων παραγόντων διαθέτουν ἀνεξαρτησίαν γνώμης καὶ δύναμιν διὰ τὴν διατύπωσίν της.

Δύναται ὅθεν νὰ θεωρηθῇ ὡς λίαν πιθανὸν ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ ἀναδειχθῇ ἐκ τῶν ἐκλογῶν Ἐκπροσώπησις θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ ἐνδεχόμενον ἐκτεταμένης ρήξεως μετὰ τῆς Διοικήσεως, αἱ συνέπειαι τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἀνυπολόγιστοι καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τοῦ Ἱδρύματος. Τὴν ἐξέλιξιν ταύτην τὸ Συλλογικόν μας Ὄργανον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπληρώνει ἥμισυ αἰῶνα ζωῆς ἀρρήκτως συνδεδεμένης μὲ τὰς τύχας τῆς Τραπέζης, τὴν ἀπεύχεται καὶ ἐλπίζει ὅτι οἱ πάσης φύσεως ἁρμόδιοι θὰ ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ θὰ ἀναπροσαρμόσουν τὴν ἔναντι τῶν ἐργαζομένων τακτικήν των.